

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 20 DUBEN 1993

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60

Joz Lada 38

Román na pokračování

SATURNIN

Zdeněk Jirotka

Ačkoliv nemám rád všechna ta přirovnání a podobenství, kterými doktor Vlach proplétá své temperamentní řeči, uznávám, že na tom názorném příkladu s kavárnou, člověkem a mísou koblíh něco je. Lze na něm alespoň přibližně ukázat, jakým člověkem je Saturnin. Doktor Vlach si totiž rozdělil lidi podle toho, jak se chovají v poloprázdné kavárně, mají-li před sebou mísu koblíh. Představte si luxusní kavárnu za nedělního dopoledne. Venku je krásný den a hostů v kavárně je málo. Už jste se nasnadili, přechetli všechny noviny a teď jste se pohodlně opěli v měkkém boxu a zamýšleně se díváte na mísu koblíh. Nuda se pomalu rozlézá do všech koutů kavárny.

A tu tedy máte ukázat, do které skupiny lidí podle teorie doktora Vlacha patříte. Jste-li člověkem bez fantazie, bez touhy po dynamice a bez smyslu pro humor, budete se na ty koblíhy dívat tupě a bezmyšlenkovitě třeba až do poledne a pak se zvednete a půjdete k obědu. Mám důvodné podezření, že do této skupiny zařazuje doktor Vlach také mne. Myslím, že není v právu. O humoru a té dynamice nebudeme mluvit, ale to že mi upírá fantazii, když ví, že se mi povedlo správně vyplnit úřední formuláře přiznání k dani důchodové, to mne opravdu překvapuje. Ale na tom nezáleží. I kdybych mezi lidi tohoto druhu skutečně patřil, bylo by mi to milejší, nežli být příslušníkem skupiny druhé, která prý se při pohledu na ty koblíhy bavi představou, co by se dělo, kdyby někdo z čistajasna a bez výstrahy začal ostatní návštěvníky kavárny tím pečlivě bombardovat.

Nechápu, jak dospělý a rozumný člověk může myslet na takové věci. Přitom však úplně souhlasím s tím, že doktor Vlach, jak sám říká, patří do této skupiny. Z jakýchsi nepochopitelných důvodů je na to hrdý. Považuje tento druh lidí za duševně vyspělejší. Já si ovšem nedovedu představit, co má společného s duševní vyspělostí představa koblíh, rozbíjejících se o hlavy pokojných návštěvníků kavárny. Nedovedu si to představit, ale prosím, nebudeme se o to přit. Mám totiž ustálené mínění o debatách s doktorem Vlachem. Kdykoliv jsem se totiž do takové debaty pustil, připadal jsem si jako člověk, který z pošetilosti prorazil zeď údolní přehrady.

Kdyby mi osud nebyl přivedl do cesty Saturnina, nikdy bych byl nevěřil, že se vyskytuje ještě třetí druh lidí, takové jakési bílé vrány. Myslím tím lidi, které představa koblíh svištěcích vzduchem láká natolik, že vstanou a skutečně ji.

K takovým jedincům chová doktor Vlach nezřízenou úctu. Tvrdí, že k takovému činu je zapotřebí nejen vyhraněného smyslu

pro komiku, ale i odvahy a temperamentu a já nevím, čeho ještě. Podle mého názoru je k tomu zapotřebí tak neobvyklá dávka bláznovství, že každý rozumný tvor musí být jat údivem, že se takoví lidé mohou vyskytovat i mimo ústavy lidskou společností pro ně zřízené. Bylo mi, bohužel, souzeno, abych se přesvědčil na vlastní kůži, že takoví lidé skutečně existují a že nebyli dosud nijak omezení v osobní svobodě. Saturnin totiž takovým člověkem opravdu je.

Dívám-li se dnes zpátky na krátké období své života, které jsem nedávno prožil, musím se divit mnoha věcem. Například tomu, co všechno se událo v té době. Můj život byl jaksi zhuštěn, události se fitily jedna za druhou a já jsem je stěží mohl sledovat. Podobal jsem se člověku, který při sestupování se zasněženého kopce šlápl na klouzačku, ukrytou pod sněhem. Mám takový pocit, že v době, kdy jsem se klouzal dolů jako po skle, nechoval jsem se nijak důstojně. Myslím, že je to pochopitelné, a rád bych věděl kdo by mi to mohl vyčítat. Radu, že jsem se mohl kdykoliv během té doby postavit mimo skluzavku, mohl mít jenom člověk, který neví, co to je zápasit zoufale o poslední zlomek rovnováhy, který člověk má. Ostatně nebylo to nijak zvlášť nepřijemné, a dokonce myslím, že to stálo za to. Vyrostl jsem sice dávno z chlapeckých snů o dobrodružstvích a mám rád klidný a střízlivý život, ale myslím, že sprcha neobvyklých událostí nemůže nikomu škodit. V dešti se ještě nikdo neutopil a na věci nepřijemné člověk zapomíná. Strastiplná cesta sněhovou vánicí se vám zdá z časového odstupu dobrodružstvím docela zajímavým.

Snad nebylo moudré, že jsem si já, svobodný a poměrně mladý člověk vzal sluhu, a mé klidné a konzervativní povaze je vzpomínka na to, že jsem udělal něco tak neobvyklého, nepřijemného. Saturnin hledal inzerát v novinách místo sluhy za dobrých podmínek, které jsem mohl přijmout, a měl několik velmi dobrých doporučení. Jeho vzhled a korektní vystupování se mi velmi zamlouvalo. Později jsem zjistil, že se mu dostalo hlubokého a systematického vzdělání. Jeho jméno, poněkud neobvyklé, mi bylo jaksi povědomé, ale teprve nedávno jsem objevil spojitost, ve které mi uvizlo v paměti. Dostalo se mi do rukou číslo asi dva roky starých novin s článkem o pokusu vloupání do vily profesora Ludy a vzpomněl jsem si, že jsme o tom v kavárně hovořili. Saturnin se tehdy stal hrdinou dne a vážnější čtenáři novin kroutili nad jeho počínáním hlavou. Ostatně mám zde ten výstřížek:

Vzrušující příhoda s lupičem.

V noci na neděli 6. srpna vnikl do vily historika a sběratele prof. Ludy neznámý lupič a pokusil se vylomiti pancéřovou schránku, v níž prof. Luda uschovává některé cenné zlatnické starožitnosti. Nežli

mohl schránku otevřít, byl vyrušen domácím zaměstnancem p. Saturninem. Co se pak mezi oběma muži událo, je předmětem vyšetřování. Když se na místo dostavila policie, našla lupiče v hlubokém bezvědomí s velkou tržnou ranou na hlavě. Pan Saturnin vypovídal poněkud neobvykle. Tvrdil, že lupič se zranil sám, a to řemeslníkem ze sbírek zbraní profesora Ludy. Na této podivné povědi umlíně trval. Lupič se v nemocnici probral k vědomí, ale tvrdil, že zapomněl, jak se jmenuje. Podle předběžného vyšetřování se událost zběhla takto: vyrušený lupič se pokusil zastrašit p. Saturnina ostře nabitým revolverem. Pan Saturnin mu zbraň vyrazil z ruky a vyhodil ji oknem do zahrady, kde byla později nalezena. Potom pronesl p. Saturnin delší řeč, ve které se snažil lupiči vyložit, že boj dvou nestejně ozbrojených soupeřů není fér. Přinutil ho, aby si vzal ze stěny zbraň, kterou lupič popisuje jako tyč s kouli na řetěze, a sám si vzal také takovou. Po jakýchsi zmatených formalitách došlo k boji. Zajímavé je, že zraněný nevylučuje možnost, že si tržnou ránu způsobil sám. Říká, že ten nástroj šlo velmi těžko ovládat a že několikrát se jen takak uhnul roztočené kouli své vlastní zbraně. Mimoto prý měl po celý zápas hrozný strach, že rozbije lustr. Celkem je rád, že to tak dopadlo.

Řekl jsem již, že s doktorem Vlachem není možno debatovat. Nejenomže vás zahrne trhovým přívalem slov, ale dokonce provede obvykle jakýsi myšlenkový přemet a pronese ohnivou filipiku proti něčemu, o čem jste vůbec neměli v úmyslu hovořit. Tato okolnost bude mít vliv i na souvislost mého vypravování, ale nemohu si pomoci. Neočekávané proslovy doktora Vlacha někdy způsobí, že kapitola, začínající pojednáním o kriminalistice, skončí pojednáním o kriminalistice, ačkoliv se v ní skoro stále mluvilo o chytání pstruhů. Doktor Vlach už je takový, a padesátiletého člověka je těžko předelávat.

Když jsem se ho jednou ptal, co si má člověk se zdravým rozumem myslet o události, popsané ve výstřížku novin, odpověděl, že o tom velmi těžko rozhodnout, protože dnes už nikdo zdravý rozum nemá. Řekl, že my všichni jsme zapřáhli své mozky do služeb svých úzce specializovaných povolání a snažíme se ze všech sil, aby nám ostali mozkové závitky odumřely. Jakmile se tak stane, všimnou si nás naši představení a začneme dělat kariéru. Je prý úžasné, jak prosté a jednoduché úvahy jsou již mimo okruh výkonnosti mozku většiny lidí.

Doktor Vlach mluvil ještě pět čtvrti hodiny, a já si už dnes dobře nepamatuji, o čem to bylo. Skončil tím, že se velmi pochvalně vyjadřoval o Pythagorovi. Já jsem mu tento názor nevyvracel, ale pokud se týká tvrzení, že dnes už nikdo zdravý rozum nemá, myslím, že by měl doktor Vlach mluvit pouze za sebe.

(pokračování příště)

ZPRÁVY z České republiky

Skupina linguistů a historiků z Filozofické fakulty University Karlovy se vyjádřila pro zkrácený název České republiky na Česko. V německých oblastech doporučují používat výraz Tschechien, pro angličtinu Czechia a pro francouzštinu Tchèque.

Na severu Čech skončil stav živelné pohromy a množství jedovatých látek v ovzduší kleslo na úroveň tmnějšího normálu.

Ekonomičtí ministři se rozhodli podporovat dostavbu jaderné elektrárny Temelin.

Předseda Úřadu vlády Jiří Kovář (ODS) byl svými stranickými kolegy obviněn z pokusu o vydirání některých poslanců. Místopředseda ODS Jiří Vlach řekl, že už dříve zaznamenal u J. Kováře "sklon k intrikám".

Podle svědectví mnoha desítek občanů přelétlo nad Ještědem UFO. Protivzdušná obrana státu však žádný tajuplný předmět nezaznamenala a nebyla vyhlášena bojová pohotovost.

Český kabinet nevzal vážně obavy statisíců lidí, řekl v reakci na zprávu, že česká vláda se rozhodla dokončit stavbu jaderné elektrárny Temelin, rakouský kancléř Vranitzky a dodal, že dostavbě JETE by ještě stále mohl zabránit tlak mezinárodních finančních institucí. Neznámý muž oznámil jihočeskému týdeníku "Naděje", že zastaví dostavbu jaderné elektrárny všemi dostupnými prostředky včetně sabotáže a teroristických útoků.

Pokud se do vedoucích funkcí v naší straně vrátí bývalí komunističtí exponenti, budu jeden z prvních zakladatelů čtvrtého odboje, řekl předseda KSČM Jiří Svoboda.

Komár, nebo velbloud

Kolem asociační dohody je opět rušno

Nevěřím, že lidé budou dodatek studovat a že jim bude dělat starosti, pokud je však na to politici neupozorní, řekl v Poslanecké sněmovně sir Leon Brittan o humanitární klausuli v asociační dohodě mezi Evropským společenstvím a Českou republikou. Celý problém je prostý. Československo, Polsko a Maďarsko podepsaly své dohody bez problémů, ale loni v květnu se ES rozhodlo podmínit platnost veškerých nadále uzavíraných smluv dodržováním lidských práv. Vzhledem k tomu, že Česko a Slovensko musí dojednat dohody nové, nezbyvá jim, než se s příslušnou klauzulí smířit. Pro naši diplomacii to sice znamená neúspěch, neboť podle litery zákona se budeme blížit Rumunsku a Bulharsku, ale tomuto nezdaru nešlo zabránit. Koho měl však na mysli evropský komisař zahraničního obchodu svou zmínkou o politicích?

Pro jedničku s hvězdičkou

"Česká republika si zaslouží jedničku v očích Evropy a hovořit o jedna minus je pro nás nepřijatelné," sdělil novinářům, na téma dodržování lidských práv, náměstek ministra zahraničí Pavel Bratinka. Sám ministr zahraničí Josef Zieniec pak v sídle ES prohlásil, že Česká republika s klauzulí nesouhlasí. Podle Václava Havla jsme byli zapracováním dodatku zaskočeni spíše psychologicky. Jedině premiér Klaus uvedl, že tento bod považuje za formální věc, která ho "tolik netrápí". Nelibost diplomatů je pochopitelná, aleponěkud pozdní a neúčinná. Leckomu by mohla připomínat snahu obchodníka, byt vyhlášeného svojí seriózností, který se chce vyhnout kontrole účtů zrušením inspekce. Samozřejmě lze namítnout, že dva konkurenti v sousedství kontrole nepodléhají, avšak taková argumentace vede do stejné slepé uličky jako naše diskuse o restituční hranici. Lidská spravedlnost zkrátka neexistuje - a v politice už vůbec ne.

Logičtější postup, než vymlouvat bruselským úředníkům doložku, pro niž už se jednou rozhodli, by bylo přesvědčit je, že lidská práva se u nás dodržují do puntíku. Takový úkol není obtížný, vždyť i sir Brittan nám dal absolutórium. Tuto cestu však mnozí považují za pokořující, navíc je vroubena drobnými úskalími. Domácí i zahraniční média se jako na potvoru soustřeďují na romský problém, zrovna když se rozhoduje o naší evropské budoucnosti, a zůstává na diplomatech, aby přesvědčili své partnery v ES o jeho legislativním charakteru. Se svou troškou do mlýna přispěli samozřejmě Moravané: podle Jana Kryčera nastolilo Evropské

Stručný	přehled	rubrik
Komár nebo velbloud		01
Soudní rehabilitace		02
Plus a minus		03
Slovesnost naší mámy		04
Severní Čechy		05
Česká republika		06
Kultura		07
Pravda versus teorie		08-09
Z tajů krás české řeči		10
Galerie dětské duše		11
Nad dopisy čtenářů		12
Rozhovor s dr. Tomešem		13
Dortičky		14
Humor a křížovka		15
Inzerce a služby.		16 - 17

společnosti humanitární klauzuli "také proto, že není řešena situace 1.3 miliónu občanů, kteří se přihlásili k moravské národnosti". Uplatnil se i těžší kalibr: poté, co Jiří Diensbier navštívil soukromě Klause Kinkela, se německý ministr zahraničí dotázal velvyslance Jiřího Grůši, je-li pravda, že u nás hrozí autoritativní režim.

Spekuluje se ovšem i na "druhé straně barikády". Podle dobře informovaného zdroje má mít doložka původ v situaci na Slovensku a v bruselské snaze o vyvážený přístup k oběma následnickým státům. Náměstek Bratinka zase vidí příčinu v "jiných zemích", které však odmítl specifikovat. (LN 4. března) Sir Brittan byl věcnější: "Kdybychom ve vašem případě doložku vyloučili, všechny ostatní země by se ozvaly, že je poškozuje". Konec konců neděje se nic hrozného. Chceme-li se od balkánských států co možná výrazně odlišit, můžeme to dotáhnout právě při přísném dohledu až na jedničku s hvězdičkou.

Vydrží celní unie?

Těžké asociační smlouvy ne spočívá ve snadno splnitelné doložce, nýbrž v obchodu. Proto zněla slova sira Brittana, týkající se vývozu naší oceli, poměrně nadějně, letos ještě musí platit omezení, ale na vyšší úrovni, než s jakou se počítalo, cílem je však každoroční zvyšování exportu. I v pohledu na středoevropskou spolupráci si evropský komisař notoval s naší vládou: mezi visegrádskou čtyřku se musí rozvíjet ty vazby, které se ukázaly prospěšné, a není důvod, proč by měly všechny země vstupovat do ES společně.

Ale také obchodní část dohody nese určitá rizika. V případě rozpadu česko-slovenské celní unie by bylo nutné znovu projednat kvóty. Při vědomí současné hospodářské recese v ES je zřejmé iluze, že by se podařilo dohodnout stejné, natož pak lepší. Navíc v dubnu začne platit zákon o bankrotech. Českým zájmem je tedy zachovat celní unii, prioritou pak udržet český-slovenský obchod na co možná co nejvyšší úrovni. Přitom se začíná rýsovat jistá obdoba asymetrie, jaká funguje v asociační smlouvě a o níž v Praze hovořil sir Brittan: podobně jako Evropské společenství otvíralo rychleji své trhy nám, než my jemu, dnes premiér Klaus varuje před

tím, abychom slovenské straně vyčítali ochranná opatření. Mezi lety 1991 a 92 vzrostl náš dovoz z ES o 60 %, zatímco náš vývoz do ES jen o 39 %, ale znamenalo to jistý příjem. V česko-slovenském obchodě však rozhoduje platební dohoda a mezní úvěr není bezdenný. Poměrně brzy by tedy mělo být jasno, je-li ono příslovečné "nedělat z komára velblouda" jen humanitární doložkou asociační dohody, nebo obecněji.

Zbyněk Petráček (RESPEKT č.11)

Zákon pod mikroskopem Soudní rehabilitace

Koncem minulého roku došlo ke změně předpisů o soudní rehabilitaci. K zákonu č. 119/1990 Sb. platnému od 1. 7. 1990 a již pozměněnému od 1. 3. 1991 zákonem č. 47/1991 Sb. přibyla další novela, zákon č. 633/1992 Sb.

V době, kdy v rehabilitačním řízení byla již ve většině případů zrušená protiprávně vydaná odsuzující trestní rozhodnutí z let 1948 - 1989, se znovu otevírá možnost přezkoumávání těchto rozhodnutí. Zákon č. 633/1992 Sb., přijatý Federálním shromážděním ČSFR v prosinci roku 1992, totiž rozšiřuje okruh činů, které mají podléhat režimu rehabilitace.

Novela je odůvodňována tím, že v řadě případů, na něž se nevztahuje rehabilitace podle zákona č. 119/1990 Sb. před novelou, šlo o činy, které byly součástí politické, odbojové činnosti nebo s ní přímo souvisely, avšak v tehdejších odsuzujícím trestním rozsudku nebyly posouzeny jako trestný čin politické povahy - např. velezrady - jak tomu podle tehdy platných trestních předpisů mělo být, ale samotnatně, jako kriminální trestní čin proti majetku, proti zdraví a pod. Někdy se záměrem kriminalizovat politickou činnost.

V takových případech často

odsouzení, jímž nebyla odsuzující rozhodnutí za tyto činy v rehabilitačním řízení zrušena a byli proto rehabilitováni jen zčásti, hledali nápravu v tom, že podávali prokuratuře podněty ke stížnosti pro porušování zákona. Případy byly pak prozkoumávány Nejvyšším soudem. Místo této složité cesty nastupuje nyní postup daleko jednodušší. Novela svěřuje rozhodování o těchto případech přímo soudu, který je příslušný rozhodovat o soudní rehabilitaci.

Na návrh odsouzeného či jeho blízkých příbuzných, vyjmenovaných v zákoně o soudní rehabilitaci, nebo na návrh prokurátora, tento soud projedná a rozhodne, zda se rehabilitace vztahuje i na takový čin, byť nebyl uveden mezi činy, na které se vztahovala rehabilitace podle původního znění zákona č. 119/1990 Sb., jestliže za tento čin byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest ve spojení s činem, na který se rehabilitace vztahovala. Jde tedy o případy, kdy onen čin přímo souvisel s činem, který podléhal rehabilitaci, nebo byl spáchán na obranu vlastního života nebo svobody při činnosti, podléhající rehabilitaci.

Rehabilitováni i nadále nebudou takové činy, v nichž šlo prokazatelně o prosazování fašistických nebo podobných cílů, nebo které byly spáchány v úmyslu zakrýt či usnadnit jiný obecně trestní čin, nebo se vyhnout zodpovědnosti za tento čin, ani činy, spáchané za použití násilí vůči osobě a ty činy, k jejichž postihu je nebo byl náš stát vázán mezinárodní úmluvou - avšak s výjimkou případů krajní nouze nebo nutné obrany.

Návrh na rozhodnutí podle novely je nutno podat k příslušnému soudu nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona 633/1992 Sb. - ten nabyl účinnosti dnem vyhlášení, t.j. dnem 31. 12. 1992. V případě, že původní rozhodnutí o rehabilitaci nabylo právní moci až v minulém roce, lze návrh podat do jednoho roku od právní moci tohoto rozhodnutí.

Novelou dochází i k další významné změně. Prodlužuje se lhůta pro uplatnění na odškodnění u soudu, a to z dosavadních dvou na tři roky. V této souvislosti bychom měli připomenout, jak tomu s odškodněním podle zákona o soudní rehabilitaci vlastně je. Žadatelé o odškodnění, mezi ně též patří nejen rehabilitovaní občané, ale i jejich dědici, pokud jsou jimi děti, manžel, rodiče a

není-li jich, sourozenci, musí své nároky uplatnit nejprve žádostí podanou k ústřednímu orgánu. Tim je ministerstvo spravedlnosti, u rozhodnutí vojenských soudů Správa vojenských soudů. Podobu projednávání žádosti u ústředního orgánu, nejdéle však po dobu šesti měsíců, neběží lhůta pro uplatnění nároku u soudu. Není-li v této době nárok na odškodnění uspokojen, začíná po jejím uplynutí běžet tříletá lhůta. Prodloužení lhůty ze dvou na tři roky umožňuje, aby ústřední orgán stihl rozhodnout o odškodnění dříve, než by oprávněný musel podat žalobu k soudu.

Zásadní změnu přináší pak novela ve splatnosti státních záručitelných dluhopisů, jimiž se nahradí část přiznaného odškodnění, přesahující 30 000 Kčs, u vyšších náhrad (nad 150 000 Kčs) přesahující 20% celkové náhrady. Zatímco v zákonu č. 119/1990 Sb. v původním znění byla stanovena doba splatnosti do 10 let, novelou byla tato doba zkrácena na polovinu, na pět let.

(Bulletin pro krajany)

PLUS A MÍNUS

Karel Wendt

Česká politická scéna se už na první pohled liší od západní dvěma způsoby, jedním příjemně a druhým nepříjemně. Začneme tím nepříjemným.

Zdravě fungující demokracie stojí na dvou, na sobě úplně nezávislých pilířích - na demokratické vládě a na neméně důležité demokratické opozici. Čím schopnější je obojí, tím lépe, protože jedno postrkuje druhé k zvýšenému úsilí. Kvalita jednoho třibi kvalitu druhého. Česká demokracie stojí toho času na jedné noze. Má schopnou demokratickou vládu pravicového zaměření, ale levice zeje prázdnotou. Ne proto, že by neexistovala početně, ale proto, že není demokratická.

Volební porážka vládní strany nebo koalice znamená v zaběhnutých západních demokraciích prostě novou vládu. U nás by mohla znamenat změnu režimu. Na Západě jdou občané k volebním urnám, aby rozhodli mezi rozdílnými přístupy k řešení hospodářských, politických, sociálních či zahraničních politických problémů.

Všechny tyto přístupy jsou samozřejmě demokratické. V Čechách půjde také o to, aby demokracie zůstala demokracií. Tato nebezpečná labilita našeho vládního systému bude pokračovat tak dlouho, dokud nedojde k podstatnému ozdravení na levici. To může přijít pronikavou obrodou dosud ostudně sociální demokracie, která není hodna toho jména, nebo vznikem nové strany, jež by ji nahradila. Takové ozdravení naší opozice je v zájmu nejen všech levě orientovaných demokratů, ale i těch ve středu a na pravici, protože je v zájmu přežítí a prosperity demokracie v Čechách.

Naše politická scéna má však také jeden zdravý aspekt, který ji může závidět nejedna tradiční demokracie, která spočívá, ne výhradně, ale hlavně v lidech.

Většina čelných politických představitelů Západu nepřesahuje šedivý průměr. Ztěžší někde najdete dva tak schopné a (i když o tom třeba nevědí) vzájemně se doplňující politiky, jakými jsou Klaus a Havel. Oba mají své nepřátele (většinou jenom potvrzující jejich kvality), oba mají své chyby (značné), ale oba velmi potřebujeme, protože mají odlišné sice, ale nepopíratelné schopnosti.

Václav Klaus už je projevil v obtížných okolnostech jako národohospodář i jako praktický politik. Jako národohospodář především vytvořením a udržením stabilní měny, jejíž podkopání už Lenin správně označil za nejkratší cestu k zničení kapitalistické demokracie.

Jako pragmatický politik ukázal svou prozíravostí a) téměř okamžitým vybudováním politických struktur, které jsou pro funkci demokracie nezbytné, (proto vyhrál volby); b) při jednání o rozdělení státu (správná dávka tvrdosti a velkorysosti) s partnery, jejichž politická "vyspělost" zaručuje noční můry a předčasné šediny; c) tím, že má snad jako jediný mezi českými politiky upřesněný obraz toho, jak by měla novorozená Česká republika vypadat.

Demokratický stát, zvláště ten, který je teprve v zárodku, potřebuje někoho s chladně a klinicky pracujícím mozkiem. Ten nás ho našel v osobě Václava Klause. K tomu však, aby získal plný respekt západního světa, do něhož

se stěhuje, potřebuje navíc ještě někoho s autoritou morální. K takové roli byste těžko hledali vhodnější osobu, než Václava Havla.

Havel nezavinil všechno, co se u nás nepovedlo, jak by se mohlo zdát z některých pražských komentářů, jeho (prezidentské iniciativy byly většinou ignorovány) a zdaleka ho ještě "nebylo dosti". Udělal politické chyby, některé řádné. Jedna z nich, pomýlená snaha prosadit populární volby prezidenta, by ho byla mohla připravit právě o to, co je v něm pro nás v tuto chvíli nejcennější, o mezinárodní prestiž, v jejímž odlesku se trochu ptiřhívá i celý národ. Havel ji získal především tím, že dokázal, bez ohledu na vlastní bezpečnost, žít uprostřed lži v pravdě. A také ovšem tím, že uměl celý myšlenkový pochod, který k takovému vzácnému postoji vedl, logicky a srozumitelně formulovat. Život by nestačil, kdyby nikdo nepochopil. Slova by nebyla nic platná, kdyby nebyla podepřena a doložena životem.

Dva velmi rozlišní lidé, dva zdroje síly, které jejich národ v této době velmi potřebuje. Nevužít jejich talentu by bylo vrcholem pošetilosti, již se bohužel někteří politici trpasličí vyznačují bohatě. Havlový a Klausovy značné schopnosti mají však své meze. Ani oni nemohou záplavovat prázdna na levici. Tam by lidé dobré vůle, jejichž smýšlení je sice levicové, současně však demokratické, měli bez odkladu začít s jarním gruntováním.

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že má na skladě knihy českého mystika Květoslava Minařika (1908 - 1974)

"Prímá stezka"
(mystická praxe k poznání skutečnosti)

"Beseda bohů"
(psychologie skutečnosti)

"Joga v životě současného člověka"
"Cesta k dokonalosti"
(praktická psychologie)

"Světlo géníů"

Cena za jeden výtisk \$15.-
Možno zaslati i na ukážku.

CANOPUS BOOKS
G. P. O. BOX 837 G
MELBOURNE, VIC. 3001

Slovesnost mojí mámy

Aleš Nebeský

Moje máma neměla ráda silná slova. Jako prvňáček jsem dostal pohavek, když po návratu ze školy jsem pyšně pronesl "blbec" - nové slovo v kterém se mi zalíbilo. Přitom ale moje máma měla obdivuhodně bohatou škálu výrazů pro vyjádření všech stupňů své nelibosti. Tak na příklad - na chvalo zpěvy o šťastné současnosti a zářné budoucnosti dětí našich dětí, zpravidla rozhlásovému přijímači odpovídala: "Nu, to jsou ale hlouposti". To byla ovšem jen mírná nelibost - nejsilnější slova, která jsem kdy slyšel, máma pronesla po oznámení popravy dr. Horákové. Rozplakala se a označila to za "vrchol do nebe volající sprostoty", zatím co táta cedil mezi zuby "dobytek", aniž se máma na něj vyčítavě podívala.

Nedávno jsem se snažil dát do pořádku navržené výstřižky z denního tisku - a to nejen z českého - a když jsem se do některých z nich začel napadl, jak by asi máma popsala věci, nad kterými mi napadá nejen slovo, za které jsem kdysi dostal pohavek, ale i mnoho slov absolutně netisknutelných ve slušných tiskovinách. A to nejsem puritán.

Spis pana Dolejšího z první poloviny 1990 tvrdící, že "občanské odsuzování a věznění členů Charty... mělo výchovný (kazaňský, disciplinární) a propagační význam... členové Charty se tím způsobem učili podřizovat se kázní" a že Chartu tvoří "rozvětvené rodiny (jejichž příslušníci) jsou komunisté nebo jejich potomci, svobodní zednáři a jejich potomci, a židé" a že "tato skupina občanů Československa byla pro své dnešní poslání schválena pověřenými orgány SSSR a USA (prostřednictvím StB - KGB - CIA - Mosad)...", by moje máma nepochybně zařadila do kategorie "to jsou ale hlouposti".

Tam by zcela jistě zařadila i odhalení pana Šuberta z listopadu 1991 o "Operaci X", podle kterého za vyhlášením samostatného Slovenska je vatikánská rozvědká a KGB (není jasné, zda ve spolupráci, či nezávisle) v zájmu "postupného

přesunu hlavních pilířů konzervativního katolicizmu za "zkaženého" západu do relativně panenských post-komunistických zemí - a to za mlčenlivého vědomí CIA a britské MI-6 (jen nevím, kam se panu Šubertovi poděl Mosad, který v žádné pořádné konspiraci nesmí přece chybět).

Trochu si nejsem jist reakcí mámy nad telegramy pana filozofa Ivana Svitáka I. sjezdu Komunistické strany Čech a Moravy z října 1990, tvrdící že "myšlenku socialismu si nedáme vyvlastnit od nikoho nikdy" a končící "Ať žije neutrální, socialistické, demokratické Československo!" A aby si snad někdo nemyslel, že si tehdy dělal legraci (což u lidí, kteří ho znají by bylo pochopitelné), tak začátkem prosince loňského roku, při vzniku nové levicové, programově nekomunistické Demokratické strany práce (jako host se zúčastnil i Z. Mlynář) prohlásil, že levice uspěje jedině tehdy, pokud si nezahrádí cestu ke komunistům, přestane se omlouvat za minulost, nebude se stydět za slovo socialismus a oslovení soudruhu, zavrhně reformy nerefornovatelného kapitalismu a tvrdě se postaví proti prezidentské diktatuře. Soudím, že by máma použila slovo "drzost" a táta by se začal přit, že "to už ani není drzost, to je už přímo nadání" - a v případě pana filozofa Svitáka by měl nepochybně pravdu.

Na druhou stranu, nad jeho nedávným prohlášením "Zbytek života dožiji ve Slovenské republice. Pod Havlem žít nebudu. To radši pod Clintonem nebo Mečiarem", by nepochybně s úlevou povzdychla "Zaplápanbůch".

Označení "drzost" by ale máma nepochybně shledala za slabé v případě stávků a hladovky poslanců Komunistické strany Čech a Moravy nad tím, že je dali v zákoně do závorky a jsem si jist, že by použila termín "vrchol drzosti".

Potom, co v listopadu 1991 parlament odhlasoval paragraf 269 trestního zákona stanovící, že je trestné hlásat národnostní, rasovou, třídní nebo náboženskou zášť - jako příklad která hnutí jsou tím proslavená, zákon uvedl v závorce fašismus a komunismus - předseda KSČM J. Svoboda okamžitě vyhlásil hladovku nad takovým porušením lidských práv a spolu s dalšími komunistickými poslanci i v parlamentě připnul na klopu šesticipou hvězdu s nápisem Ich bin

Kommunist. Tu pak po dvou dnech zase všichni sundali s ujistěním, že nechtěli nikoho urazit - zejména po protestech židovských obcí. Komunisté tímjen potvrdili, že jde-li o boj za lidská práva, nad ně není - pokud, ovšem, právě nadržel moc, to pak ochrana socialismu má před lidskými právy přednost.

Pro ještě pádnější důkazy komunistické zásadovosti při obhajobě lidských práv, je nutno se z malých českých poměrů vydat do světa. Pan Samphan, tak jako celá Khmer Rouge, je milován kambodžským lidem natolik, že koncem roku 1991 po návratu do Phnom Penh hned druhý den zase musel odjet. Po několika týdnech, před svým druhým návratem, pak prohlásil, že nemá důvod se lidu bát - navíc potom, co mu ministerský předseda slíbil ochranu. Mluvíci Khmer Rouge se - stále v bezpečí exilu - navíc velmi rozlobil na politicky netolerantní demokraty.

Když se člověk nad tím zamyslí, je to doopravdy skandal. Revolucionáři Khmer Rouge ve svém mladickém svačácko-idealistickém nadšení, ovšem v zájmu zářné budoucnosti vyvraždili přes dva milióny lidí a teď jejich pozůstatí proti nim nedemokraticky a netolerantně demonstrují.

To ovšem jde ruku v ruce s nedávným obnovujícím kongresem bývalé KSSS v únoru t.r., kdy 700 delegátů uvítalo povstáním a skandováním hurá a dlouhotrvajícím potleskem sedm z dvanácti vůdců předloňského srpnového puče proti Gorbačovovi, kteří byli 26. ledna propuštěni z vazby a s nimiž má být zahájen soud 14. 4. t.r.

Moje máma by proto měla velmi silný, ale výstižný výraz - "drzost do nebe volající". Obávám se ale, že ten by ji nestačil kdyby se dočetla, že skupina předlistopadových vedoucích komunistických funkcionářů založila v rámci KSČM "stranickou platformu Za socialismus" jejíž cílem je se znovu uchopit vedení strany. Současnému vedení to přišlo lito a podobné snahy odsoudilo. To se zase dotklo Miroslava Štěpána, bývalého tajemníka pražského městského výboru KSČ, který za svoji neslavnou roli v mlácení studentu v listopadu na Národní třídě byl odsouzen na dva a půl roku a dnes je opět řádným členem strany a jedním z autorů dokumentu "Za socialismus". To je jako když se zakazovalo

"Několik vět" rozlobil se, "všichni museli být proti a nikdo to vlastně ani nečetl. Pripomíná to metody z padesátých let".

Priznám se bez ostichu, že vyřizování účtů mezi nositeli zájmových zítřků mě bylo vždycky lhostejné jak loňský sníh - to i v dobách, kdy měli ve zvyku se vzájemně popravovat. V těch souvislostech jsem také již ledacos slyšel. Nad jeho jeho slovy ale stojím v němém úžasu a to nejen proto, že byl jeden z těch, kteří odsuzování "Několika vět" vyžadovali bez jejich zveřejnění.

Obávám se, že nad tím by i chudák moje máma shledala označení "do nebe volající sprostota" za nepřiměřené a porušila by svoji celoživotní zásadu a uchýlila se ke slovům, které se i já stydím používat veřejně.

Severní Čechy po třech letech

Když Jane Fondová navštívila na jaře roku 1990 severní Čechy, označila tento kraj za "ekologický vřed planety". Francouzský novinář Rogers Cans (Le Monde) řekl o tři měsíce později, že toho v životě zažil hodně, ale takovou koncentraci šachet, tepelných elektráren a chemických závodů ještě prý neviděl. "na každém kroku tu cítím síru a chemii". V roce 1990 bylo možné slyšet podobné věty i z úst českých politických reprezentantů.

První krok k řešení neúnosné situace udělala česká vláda v listopadu. Vyдалa usnesení, podle kterého bylo do konce roku odstaveno z provozu pět bloků tepelných elektráren Tušimice a Prunéřov. To představovalo asi deset procent výkonu tepelných elektráren v Severních Čechách. Usnesení doporučilo ministryni obchodu V. Štěpové, aby byly do Severních Čech přednostně dodávány nezávadné potraviny. Kabinet také uvolnil miliardu korun na pomoc nejhůře postiženým okresům.

Když koncem ledna 1991 navštívil Severní Čechy premiér P. Pithart, nezbylo mu než konstatovat, že jeho vláda pro zlepšení situace nic neudělala: "Některá ministerstva nezačala ani vytvářet předpoklady, aby úkoly začala plnit. Jsem velmi rozčilen. Uložím ministrům, jejichž resorty nic nedělaly, aby od jeli do pánev-

ních oblastí a lidem vysvětlili, proč nic neudělali."

Ministr zemědělství Kubát tentýž den slíbil, že "severní Čechy budou zásobovány biopotravinami ze zvláštní sítě".

O dva měsíce později řekl v Ústí nad Labem Václav Havel: "Chci vědět, proč se změnilo tak málo. Řada věcí se nedá napravit ze dne na den, ale je potřeba na nejhorší problémy poukazovat."

Miliarda byla ze státního rozpočtu uvolněna, ale nestačila pokrýt ani minimální plynoifikaci některých území. Severočeský ekolog R. Pisinger prohlásil, že severní Čechy potřebují asi 200 miliard korun, aby se v čistotě ovzduší alespoň vyrovnaly zbytku České republiky. Česká vláda jednala o programu ozdravení severních Čech opět 30. října 1991. Při debatě šlo v podstatě o jediné, kde vzít peníze na krytí celého programu. Pithartova vláda požadovala, aby náklady na odstranění ekologické katastrofy byly promítnuty do ceny uhlí a elektřiny. S tím nesouhlasila vláda federální, která měla ve své moci regulaci cen. Byly ale schváleny tzv. limity ekologické únosnosti oblasti - podle nich by se stav síry a popílku v ovzduší měl snížit do roku 2005 na úroveň roku 1960.

Ministr Dejmal na začátku roku 1992: "Vypracovali jsme společnou zprávu s experty Světové banky a Evropského společenství. Světová banka nám na ekologické projekty půjčí, když bude mít záruku, že peníze budou investovány správně."

O tři měsíce později: "Budou-li severočeské elektrárny investovat zisky do svých nových technologií a na odsíření a ne do Temelína, na něž nechce půjčit žádná banka, zmizí podstatná část imisí do roku 1998."

Pithartova vláda však o osudu Temelína ani severních Čech nerozhodla a odpovědnost přenesla na novou vládu. Ta jednala o problému severních Čech až v únoru 1993 a rozhodla se uvolnit pro nejnnutnější ekologické projekty 700 milionů korun.

(J.S. RESPEKT)

ČESKÁ REPUBLIKA

základní informace

Rozloha:	78 864 km ²
Počet obyvatel:	10 311 000 (21. místo v Evropě)
Hustota zalidnění:	130,7 obyv./km ²
Národnostní složení:	81,3 % Češi 13,2% Moravané 3,0% Slováci 0,6% Poláci 0,5% Němci 0,4% Slezané 0,3% Romové 0,1% Ukrajinci a Rusové
Hlavní město:	Praha (1 212 000 obyvatel)
Další velká města:	Brno (388 000) Ostrava (328 000) Plzeň (173 000) Olomouc (106 000) Liberec (102 000)
Administrativní rozdělení:	75 okresů území hlavního města

Ústava České republiky

ÚVOD

My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrní všem dobrým tradicím dávné státnosti země Koruny české i státnosti československé, odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody, jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na účtě k lidským právům a zásadám občanské společnosti, jako součást rodiny evropských a světových demokracií, dohodlání společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní i kulturní bohatství, odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního řádu, prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky.

Prezident České republiky :

Václav Havel

Vláda České republiky

předseda vlády
místopředseda vlády
místopředseda vlády
místopředseda vlády

Václav Klaus (ODS)
Josef Lux (KDU-ČSL)
Jan Kalvoda (ODA)
Ivan Kočárník (ODS)

ministr pro hospodářskou
soutěž
ministr životního prostředí
ministr průmyslu a obchodu
ministr hospodářství
ministr kultury
ministr financí
ministr zdravotnictví
ministr zemědělství
ministr kontroly
ministr spravedlnosti
ministr vnitra
ministr školství
ministr privatizace
ministr práce
a sociálních věcí
ministr dopravy
ministr zahraničních vztahů
ministr obrany

Stanislav Bělohrádek (KDU-ČSL)
František Benda (KDS)
Vladimír Dlouhý (ODA)
Karel Dyba (ODS)
Jindřich Kabát (KDU-ČSL)
Ivan Kočárník (ODS)
Petr Lom (ODS)
Josef Lux (KDU-ČSL)
Igor Němec (ODS)
Jiří Novák (ODS)
Jan Ruml (ODS)
Petr Piňha (KDS)
Jiří Skalický (ODA)
Jiří Vodička (ODS)
Jan Stráský (ODS)
Josef Zieleniec (ODS)
Antonín Baudyš (KDU-ČSL)

Vládní strany

ODS
KDU-ČSL
ODA
KDS

- Občanská demokratická strana
- Křesťanská a demokratická unie -
Československá strana lidová
- Občanská demokratická aliance
- Křesťanskodemokratická strana

Státní symboly České republiky

Státní vlajka je podle zákona tvořena horním bílým a dolním červeným pruhem, mezi ně je vsunut žerďový modrý klín do poloviny délky vlajky.

Velký a malý státní znak zůstávají prakticky beze změny. Velký znak je tvořen čtvercovým štítem, v jehož prvním a čtvrtém poli je stříbrný dvouocasý český lev ve skoku se zlatou kotvou a zlatou zbrojí. Ve druhém, modrém poli znaku je stříbrno-červeně šachovaná moravská orlice se zlatou korunou a zlatou zbrojí. Ve třetím poli je černá orlice slezská se zlatou korunou a červenou zbrojí.

Malý státní znak tvoří červený štít se stříbrným dvouocasým lve ve stejné podobě jako na prvním a čtvrtém poli velkého státního znaku.

Státními barvami České republiky jsou podle zákona bílá, červená a modrá v uvedeném pořadí.

Státní hymnou je první sloka písně Františka Škroupa na slova Josefa Kajetána Tyla "Kde domov můj".

Český stát na vyměření

Po rozpadu Československa se zkrátilo rozpětí nejodlehlejších bodů státu ze 768 km na 493 km v českých zemích a na 428 km na Slovensku. Cesta z Prahy k Černému moři se trochu zkomplikuje, trasa z Bratislavy k Severnímu moři se díky průplavu Dunaj-Mohan-Rýn naopak o něco zjednoduší. Prudce se však změní ukazatele přirozeného pohybu obyvatel.

Československo vykazovalo v uplynulé dekádě průměrný roční přírůstek asi 0,57%, z toho ale připadalo na Českou republiku 0,01% a na Slovensko 0,56%. To znamená, že Česko se ve statistikách zařadí mezi prakticky "vymírající" země, jako je Maďarsko, Dánsko nebo Belgie, zatímco Slovensko k populačně silným státům na úrovni Francie, Nizozemí, nebo Řecka.

Po rozpadu federace se změní i ukazatele životní úrovně. Tak například v Česku bude průměrně připadat 4,23 a na Slovensku 5,81 osoby na jeden osobní automobil, zatímco v Československu to bylo 4,66. To ale není hlavní. Ukazuje se, že desítky společných let v socialismu přinesly "rovnost" v tom nejpodstatnějším - v lidském životě. Střední délka života je v obou republikách prakticky stejná. Muži - 68 let - mají nepatrně vyšší šanci v Česku, ženy - 75 - zase na Slovensku. Tyto cifry však leží hluboko pod evropskou špičkou, která je pro muže 75 let a pro ženy 83 let. A za sebou zanechávají jen podobné údaje z bývalých sovětských republik.

Zbyněk Petráček RESPEKT

Podle počtu obyvatel se Česká republika zařadí na 14. místo v Evropě, zatímco Slovenská republika na 22. místo. Co se rozlohy týká, Česká republika se objevila na 21. místě evropské tabulky a Slovensko na 27. místě.

Hrubý domácí produkt na hlavu, podle výpočtů Viedeňského ústavu pro mezinárodní hospodářská srovnání WIIW činil v lednu 1993:

Rakousko	16 000 US\$
Česká republika	8 900 US\$
Maďarsko	8 300 US\$
Slovensko	7 400 US\$
Polsko	6 400 US\$
Bulharsko	5 700 US\$

KULTURA

Unorový koncert Milana Švába v Sydney potvrdil, že klasická kytara zde má své četné příznivce. Do pořadu zařadil Milan Šváb i dílo svého učitele Štěpána Raka "Voces de profundis". Opakovaná provedení tohoto díla svědčí o Švábově oblíbené skladby pozoruhodného českého skladatele a snad i o tom, že český kytarový repertoár nehybí a snad ani neoplyývá pestrostí.

Program nám neprozradil, kdo zpřístupnil Bachovu suitu kytarovému provedení a neprozradil nic ani o ostatních skladbách, které jsme slyšeli. Nicméně bylo možno vnímat Rakův kus jako stěžejní bod Švábova programu. "Hlasy z hlubin" jsou zřejmě Švábovým piéce de résistance a dovede je interpretovat vždy zajímavě, byť i nuance patrně v jednotlivých provedeních dosvědčují pozornému posluchači možnost několika interpretačních variant.

Koncert se konal v areálu sydneyjské university a mezi posluchači byli jak žáci mistra Švába tak i řada jeho věrných stoupenců. Ovšem jen kompetentnímu kritikovi by se podařilo zhodnotit výkon českého kytaristy. Nezbyvá tedy než konstatovat co bylo nám laikům opět zřejmé při poslechu Švábova večera: že totiž posloucháme vzácného umělce.

B.Š.

Je jen škoda, že redakce Australských listů nebyla na koncert upozorněna včas, abychom mohli pozvánku otisknout. Jistě by se mezi čtenáři našla řada příznivců Milana Švába i jeho kytary, kteří se koncertu neúčastnili jen z prostého důvodu, že o něm nevěděli.

J.H.

POZVÁNKA DO DIVADLA

UNIVERSITY
OF WESTERN SYDNEY

The Playhouse

2nd Ave., Kingswood

uvádí ve dnech 30. 3. - 10. 4. 1993

divadelní hru

THE RIMES OF ELDRICHT

amerického autora Landforda Wilsona

Vstupné: \$ 12,-

Rezervace vstupenek: (047) 360409

Večer poesie Jana Nerudy

se koná 7. května 1993

v 19,30 večer

v Old Darlington School

University of Sydney

Newtown City Road, Sydney

(přesná mapa na 15. straně)

Příprava a režie: Jana Reichová

Průvodní slovo: Bořek Šindler

Recitují:

Jana Reichová a dr. Jan Stejskal

Hudební doprovod: Milan Šváb

Vstupné: 10\$

(výtěžek je věnován na opravu Ottova slovníku naučného)

Srdečně zveme všechny krajany!

Výtvarné umění

V minulém čísle jsme psali o dobré spolupráci mezi Universitou Western Sydney Nepean a pražskou Vysokou školou umělecko-průmyslovou. V květnu se tedy uskuteční slibovaná výstava studentů a profesorů pražské UMPRUM v Sydney. Myslím, že je důležité zvýšit snahu a zaujetí se kterým vedení University Western Sydney Nepean, nejen výstavu připravuje, ale i financuje. To proto, že naši australští přátelé si uvědomují složitou ekonomickou situaci ve které se celá Česká republika nachází. Za to jim patří dík!

Výstava prací
profesorů a studentů UMPRUM

PRAŽSKÝ VZOREK

se koná od 10. 5. do 24. 5. 1993

v Gunery Art Centre

Cowper Wharf Road

Woolloomooloo NSW

Slavnostní zahájení, kterého se účastní
vedení University spolu s dalšími
oficiálními hosty

se koná 10. 5. v 19,00

Srdečně zveme všechny krajany na
toto slavnostní otevření!

PRAVDA VERSUS TEORIE

Autorka článku "Historie stvoření" (A.L. listopad-prosinec) končí citátem A. Einsteina "Dobrá věda je vytvářena jen tím, kdo je skrz na skrz prostoupěn touhou hledat pravdu a pochopení". Na závěr ještě autorka dodává že "je nepochybné, že to stejné musí platit i pro dobrou teologii".

Pod pojmem "dobrá teologie", se dá chápat jen přístup, kdy se všechno porovnává podle toho, co říká Bible. Ne naopak. Pokud někdo začne motat dohromady to, co je napsané v Bibli s tím, co si kdo vymyslí, tak ten někdo má osobní problém. Ten někdo totiž nebere vážně to, co říká Bůh v Bibli. Není to nic nového. Eva s Adamem s tím začali asi před 6000 lety. Říka se tomu rebelie.

S tím citátem A. Einsteina souhlasím - doslova. V dopise Rimanům nám Pavel říká, že "evidence toho, co Bůh stvořil je tak zřejmá, že kdokoli tomu nevěří, je bez omluvy". Je zajímavé, že přibývá vědců, kteří se obrací k Bohu - na základě vědeckých výzkumů. Evolucionáři, kteří nejsou schopni přiznat své omyly, musejí čím dál tím víc své teorie upravovat nebo vymýšlet nové.

Pokud jde o teorii evoluce - té pomohl hodně Charles Darwin. Nezačal s tím sice, ale vypracoval koncept kolem kterého se vybudovalo jedno z největších náboženství světa - jinak také darwinismus - o kterém píše Encyklopedia Britannica, v části Micropaedia vol.3, strana 894: "evoluce je v podstatě způsobena mezihrou (kombinací) tří principů: 1) variace - osvobozující faktor, který se Darwin nepokusil vysvětlit, přítomný ve všech životních formách, 2) dědičnost - konzervativní síla, předávající podobné organické formy z jedné generace na druhou, 3) zápas o existenci - určující variaci (změnu), která udělí výhody v daném prostředí, a takto "mění druhy skrze selektivní reprodukční měřítko". Tolik Britannica. Určitě nejdůležitější faktor je variace, kterou se Darwin ani "nepokusil vysvětlit". Důvodologie zoufale připomíná komunistické projevy. Jestliže vážení čtenáři věříte v evoluci, co vám na komunismu vadilo? Proč jste všichni utekli?

Je úžasné, jak všichni evolucionáři hážou biliónama let. Vymysleli si několik metod na to, jak změřit stáří různých šutrů. I na to, jak prý je stará zeměkoule.

Nejstarší metoda je radioaktivní měření - se dvěma druhy isotopů - uranum 235 a 238. Uranum 235 se rozkládá na olovo 207, a uranum 238 na olovo 206. Na příklad změní polovinu uranu 238 na olovo 206 by trvalo 4,5 biliónů let. Tedy, jestli najdete šutr, který obsahuje 50% uranu 238 a 50% olova 206 - a budete stoprocentně vědět, všechno olovo, co ten šutr obsahuje, bylo původně uranum 238. Jenže jestli neznáte originální složení toho šutru, tak v žádném případě nemůžete zjistit, jak je starý. Takže můžete jen odhadovat, dohadovat, předpokládat atd.

Také mohla nastat chemická reakce, která odebrala uranum, nebo přidala olovo. V tom případě by byl ten šutr starší, nebo v opačné situaci by datování bylo mladší. Žádné radioaktivní minerály, které byly zkoumány, nesplnily všechny předpoklady přesnosti. Další metoda je měření rozkladu isotopů potassia na argon. Zase je to založené na stejných předpokladech. Na příklad, v letech 1800 - 1801 vytekla láva ze sopky Kaupulehu na Havaii (lidmi pozorovaný výbuch sopky) - a byla měřena metodou potassia - argon. A výpočty zjistily stáří - 1 až 2,4 biliónů let. Tahle láva je mladší než 200 let.!! Ale měřena datováním helia - má být stará 140 - 670 miliónů let.!! Další metoda je měření karbonu 14 jako všemi ostatními metodami - musíte vědět kolik karbonu 14 obsahovalo zvíře, nebo rostlina, když to chcipl. Když totiž rostlina, nebo zvíře odumře, asimilace karbonu 14 do těla se zastaví. Postupem času se karbon 14 rozkládá na nitrogen 14, takže čím je organický materiál starší, tím méně obsahuje karbonu 14. Jenže se musí počítat s kosmickým zářením, které by muselo být neměnné. Všechna tahle "věda" je založena na předpokladech okolností. Proto bilióny a milióny let každý přehazuje viděma.

Také proto jsou skupiny vědců, kteří tvrdí, že vesmír je starý 4,5 biliónů let, jímž zase zastávají názor, že "big bang" byl před 15 - 16 bilióny let. Když už někdo věří evolucionářům, tak nějakých 10 nebo víc biliónů let rozdílu nevadí. Tak dost! Přece rozumný člověk nemůže věřit tomu, že napřed nebylo nic, a pak to nic vylučilo, nestačí? Tak tedy za pár biliónů let se ve vesmíru objevil prd. (neučili vás ve škole, že zeměkoule byla původně shlukem plynů?) Pak ten prd zhoustnul, ani se mi nechce pomyslet, co z toho může vzniknout...

V žádném muzeu nebo vědecké instituci na světě neexistuje důkaz, ani to nikdo v laboratoři nedokázal, že někde z nějaké bakterie (odkud se vzala bakterie?) vzniklo něco jako živočich, z něčeho jako živočich postupně něco jako cokoliv, nebo pak třeba ještě opice a

eventuálně z opice člověk. Neexistuje jediný důkaz (natož pak víc) vývoje opice v člověka. Články v řetězu vývoje zoufale chybí, nejen opice v člověka, ale z čeho vlastně vznikla opice? Z ryby? Come on! Waky, waky! Celá teorie evoluce je jen teorie! A je neuvěřitelné, že někteří lidé studují řadu let, pak o sobě hrdě říkají, že jsou vzděláni - taký si to většinou pletou s moudrostí (mě připadali spíš zdělaní), tyhle lidi jsou schopni věřit nepodloženým výmyslům a přitom se považovat za inteligentní? Celá evoluce je dokumentovaná jen kresbičkami, které byly nakreslené podle blábolu "vědců". V poušti v Alžiru (Daily Telegraph Mirror - May 29. 1992) se našly 3 fosilizované zuby (!!), prý to byl nejstarší předchůdce člověka, před 100 milióny lety. Vypadalo to jako opice s dlouhým ocasem, skákalo to po stromech, vážilo to asi kilogram a živilo se to ovocem a listem - tvrdí profesor J. Jaeger z francouzské Montpellier University. S touto dietou ale nesouhlasí dr. Peter Andrews z British Museum of Natural History, který tvrdí, že to žralo jen listy, protože to nebylo dost inteligentní, aby si to našlo ovocné stromy. Takovýhle kydům se musí věřit jenom někdo, kdo nerozumí srandě a musel vzniknout z opice. Protože evoluce je ohromná sranda pro člověka, který dokáže logicky uvažovat. Jen se to nesmí tak často opakovat, protože opakovaná sranda ztrácí nakonec humor. Například jak vznikne fosilizovaná ryba? Prý chciplne, zapadne do bahna a časem zkamení. Logicky vzato - chciplá ryba plave břichem vzhůru na hladině, pokud neshnije a nerozpadne se, nebo ji něco nesežere. Aby se otiskla do bahna, to musí přijít velká vlna i s tím bahnem a pískem, aby mohla celá hejna ryb, trilobitů a medúz zapresovat v krátkém okamžiku se všemi detaily, než pak všechno vyhynie.

Slyšeli jste někdy jméno Noe? To byl ten, co stavěl loď na kopci. Všichni se mu tehdy smáli, tedy než ji dostavěl a než začalo na zemi poprvé pršet.

Také se hodně dlouho rozšiřují bludy, že prý se uhlí a nafta i zemní plyny vytvořily za milióny let. Prý stromy rostly v bažinách a jak odumíraly, tak padaly a uhlénatily - během miliónů let. Tak například - uhlí v "Morwell Mines - Victoria" je převážně z borovic. Stejných jako rostou na Tasmanii. Logicky vzato - borovice nerostou v bažinách. Někteří evolucionáři namítají, že mohly být jiné podmínky pro růst borovic v bažinách. Pro takovou hypotézu není jediný rozumný důvod, spíše je rozumnější předpokládat, že stromy mohly být navrženy na hromady potopou. Zvláště, když jsou vrstvy uhlí i sto metrů silné. Není také logické, že by mohly borovice růst a odumírat v bažinách až sto metrů hlubokých.

V laboratořích University v Illinois (USA) vařili ve vodě dřevěné piliny s hlinou a při teplotě 150 stupňů Celsia, za tři týdny uvarili kvalitní černé uhlí, takže není potřeba miliónů let na to, aby vzniklo uhlí. Při pokusech v šedesátých letech - vědci v laboratořích "CSIRO" Austrálii "vařili" zorky hnědého uhlí z povrchových dolů ve Victoria ve vodě a za 36 hodin z toho měli naftu a plyn, stejné kvality, jako se těží v Bass Strait. V další sérii experimentů v roce 1989 zahřívali hnědé uhlí (z Morwell Mines) v ocelových trubkách v peci, a napodobili proces toho, co se děje ještě dnes v Bass Strait, kde je podmorská i podzemní sopečná činnost. Stáří nafty se prý rozlišuje podle obsahu kyslíku. Čím mladší nafta, tím je méně zoxidyvaná. Mimochoodem v Jižní Africe si dělají naftu z uhlí v Sassol Plant sami už více než 10 let, aby nebyli závislí na Arabech. Víc vám toho může říct třeba geolog dr. Andrew Snelling a další, kteří budou mlt přednášku v Sydney letos v červnu. Jestli se kdokoli zajímá o vědecký výzkum v geologii, archeologii, biologii apod, může si objednat za \$ 19,50 "Creation Science Magazine". Je publikován 4 krát ročně a je to zajímavé počtení. (P.O.BOX 302, Sunnybank, QLD. 4109) Tedy je to jen pro ty, kteří se chtějí něco dozvědět - ne jen kecat. Nejhorší je, když lidé chtějí jen žvanit. Dáte jim něco přečíst, voni vám to pak vrátí a vůbec nemluví o tom, co si tam přečetli. Víte proč? Protože si to vůbec nepřečetli! Jím stačí, že si to jen prolustují a zjistí že by pak nemohli žvanit. Jak to vím? Mám totiž dost zajímavých knih, které jsem půjčil několika svým českým a slovenským známým. Všechny tyhle knihy vycházejí z toho co říká Bible. Ne naopak. Většina lidí nemluví o tom, co si tam přečetli a žvaní dál o tom, o čem žvanili před tím. Lidé mají obavy něco se dozvědět, třeba by pak museli změnit názor na něco o čem rádi žvaní. Evolucionáři jsou stále více zaměstnáni upravováním teorií, nebo vymýšlením nových - jako např. "člověk se přestal biologicky vyvíjet asi před 25.000 lety a vývoj pokračuje dál jako kulturní revoluce". Jakoukoliv změnu teorie nebo nový trend předkládají veřejnosti jako fakta. Co mne osobně uklidňuje v tom zblázněném chaosu lidí, je vědomí toho, že nikdo nemůže ovlivnit skutečnost, že Bůh je - ať se to někomu líbí nebo ne. (Moudrost tohoto světa je bláznovství před Bohem - 1 Cor 3:19) Když člověk začne studovat Bibli, tak objevuje že spousta informací, které blokují pochopení, že opravdová věda a Bible si neodporují, není z Bible ale z katolicismu. Katolická organizace povraždila nespočetné

milióny lidí na základě usnesení svých katolických sjezdů. Vydané zákony nikdy neměly s Biblí nic společného. Ježíš a apoštolové nezabili nikoho, kdo byl posledy zlým duchem, naopak - ještě ho očistili. Většina lidí byla zavražděna stejně jen proto, že lokální katolický funkcionář měl zásluku na jejich majetku. Nebo upálit někoho proto, že tvrdí, že země je kulatá a točí se - to je taky vražda. Jestli ji odhlasují komunisti nebo katolicisti je buď. V Biblí není ani slovo o tom, že je země placatá. Naopak, třeba v Isaiáh 40:22 se píše: "ten, kdo sídlí (trůní) nad kruhem země..." hebrejské slovo, které se překládá jako "kruh", tak znamená "koule". Samozřejmě, že Bible nebyla napsána jako technická příručka, ale žádné vědecké výzkumy a objevy nemají problém s tím, co říká Bible. Problém mají jen lidé, kteří se snaží za každou cenu dokázat, že Bible nemá v něčem pravdu. Jsou pak zaměstnání změnami teorií než pravdivostí výzkumu. Totální kontrast se všemi změnami lidské lži je v Malachi 3:6 "Já vás Pán se neměním." Lidé si nechtějí přiznat, že Pán Bůh existuje. Proč? Protože jsou sami na sebe pyšní. Přiznat si, že nás Bůh stvořil, znamená přiznat si, že mu patříme. Tím pádem má Bůh právo nám dát svoje zákony, podle kterých budeme žít. No a když budeme rebelovat, tak má Bůh právo nás potrestat. Myšlenka, že jsme někomu zodpovědní za to, jak žijeme, se lidem nelíbí. Nejde to dohromady s tím, co si pro sebe každý vymyslel. Proto je člověk schopen věřit sebevětší pitomosti, jen aby sám sebe přesvědčil, že má pravdu - kterou si sám vybral a ještě navíc přizpůsobil. Proto mají lidé problém se domluvit - proto filozofují o tom "kde je pravda, jaká je pravda, každý má svou pravdu atd." Všechno je to vědomá rebelie. Ježíš řekl: "Já jsem cesta, pravda a život". (Jan 14:6) Já k tomu mohu jenom dodat - amen

Jan Podmolík - Waverley

Dlouho jsme nad uveřejněním tohoto dopisu váhali, mimo jiné i pro způsob vyjadřování. Ale nakonec jsme se rozhodli ho uveřejnit doslova, hlavně vzhledem k nedávným událostem, kdy ve jménu víry a náboženství se odehrávaly drastické příběhy. Ať již to bylo nešťastné vyhánění dábla v Austrálii, nebo dosud neskončená tragédie v Waco v Texasu.

Pokud si někdo omezuje prostor ve kterém hledá pravdu tím, že vychází z předem určených, absolutních předpokladů (na příklad jistý výklad Bible), nemůžeme mu to zazlívat. Na tom se zakládá svoboda náboženství. Věda rovněž vychází z předpokladů, ale rozdíl je v tom, že je nepovažuje za absolutní a že si je ověřuje.

Zatím co někdo potřebuje absolutní pravdu, bez níž by se cítil ohrožen, někoho jiného by taková absolutní pravda omezovala. Potřebuje nekonečný vesmír ve kterém má pravda nekonečnou a pro něj nedosažitelnou hloubku.

Tragédie je ale v tom, jak často se silná víra mění ve fanatismus, v aroganci a nedostatek tolerance i snahy o pochopení druhých.

Michal B. Haber

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace:

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA

Máte nadváhu a trápíte se dietami? V severní Africe mají přesně opačné starosti - tady musí mladé dívky podstupovat speciální "výkrmné diety".

Tlustá znamená krásná

"Rodiče jsou na mě pyšní" říká osmnáctiletá Salma z marockého městečka Smara. Už od svých patnácti let pravidelně přibírá na váze víc než ostatní děvčata a určitě se výborně vdám.

V severní Africe ještě pořád přežívá ideál ženské krásy postavený na, pro nás těžko představitelné tloušťce. Přes veškerou snahu úřadů Egypta, Maroka a dalších zemí tady pořád platí zásada: čím tučnější, tím krásnější. V minulosti to mělo své oprávnění neboť bylo zvykem, že ženich platil za nevěstu tolik ve zlatě a stříbře kolik sama vážila. Dnes už tento zvyk ustupuje, ale pořád platí představa, že žena vážící pod metrák nestojí za ohlédnutí. Proto děvčata, když se dostanou do věku, kdy by mohla vzbuzovat zájem mladíků, musí podstoupit drastickou dietu. Čtyřicetidenní procedura je zaměřena na jedno - na co největší přírůstek váhy a tak denní jídelníček vypadá takto:

Snídaně: dort, chalva, a velká omeleta. Během dopoledne se podává silně slazený čaj, ořechy, mandle, zákusky. V poledne přichází na stůl tučné velbloudí maso s ořechy a hroznkami a horami rýže. Odpoledne slazené velbloudí mléko a opět zákusky. Večeře je jednodušší. Smažené vnitřnosti, rýže a opět cukrovinky.

Je zajímavé, že tloušťku hájí i ženy samotné. Fatima Muhammadová, absolventka uměleckoprůmyslové fakulty university v Rabatu říká: "Není proč ustupovat od tradice. Tloušťka dodává dívčí tváři lesk a pružnost. Chceme-li se vdát, musíme být kypré a měkké. Z vlastní zkušenosti vím, že čím více žena váží, tím pevnější je její manželství."

Z tajů krás české řeči

Řeklo by se předpona sem, předpona tam. Ale naše předpony dovedou divy a tajemné květy jejich podivuhodných kouzlení nás omamují. S českým slovesem si pohrávají a žertovně láskují: hřát, vyhřát, přihřát, ohřát, dohřát, zahřát, nahřát; pustit, spustit, vypustit, dopustit, odpustit, upustit, připustit, zapustit, nepustit, popustit, přepustit, napustit; žít, zažít, přežít, dožít, vyžít, užít, požit; spát, zaspát, dospát, uspat, přespat, přispát, pospat, vyspat, naspat.

Takové naše nepatrné "na-" vykouzli dokonalou přeměnu slova. Člověk mazaný je úplně jiné individuum než člověk namazaný. Dutý / nadutý; kvašený / nakvašený; pálený / napálený; pádný / nápadný; kladný / nákladný; praný / napraný. Nepatří sem náhodnosti jako diva / nádiva, ale patří do této skupiny dávka / nadávka a stinit / nastinit. A což držka / nádržka? Nazelenalý, narůžovělý, načervenalý, namodralý, nažloutlý, nafialovělý, ale kupodivu nikoli nabělalý.

Která řeč už dovede rozlišit mezi tvrdostí a natvrdlostí? Mezi člověkem hluchým a pouze nahluchlým? Vyfintit se není úplně totožné s nafintěním se a pouhým fintěním se, právě tak parádít, vyparádít a naparádít - a ovšem zparádít - nejsou synonymní. Zčepýřený má hodně blízko k načepýřenému, ale jen hodně blízko. Rafičit a narařičit, škrobit a naškrobit - ale to už patří do škatulky vidové.

Tyto jemňoulinké odstíny v řečových symbolech vychutnává jen nás deset miliónů zasvěcenců, a křečovitě se někdy snažíme přenést je do řeči jiných, ale pokusy o dokonalé přetlumočení se nepotkávají s úspěchem. Naše řeč, naše tvrz i náš chrám, říkali už i jiní milovníci češtiny.

Ať už to s tím příchodem k Řipu bylo tenkrát tak či onak, opředli jsme pak kdejaký potůček a kdejakou lesní mýtinu českou hudbou, zpěvem - a svojí zcela osobitou řečí. Naprosto suverénní velmocí jsme jen v hudbě, ale naše přirozená česká tvrdošijnost zatím nedopustila, aby nás kdo za těch patnáct

století odehnal od té hory a od naší řeči. Kouzlo české hudby a české řeči je našim tajným poutem. To víme my, obyvatelé pátého světadílů, snad ještě lépe než naši doma.

Sláva české předpony ať nás tedy inspiruje k souhlasnému provolání s Francouzi: de la nuance avant tout!

B.S.

Už si zase koledujete o pár facek?

Opravy karoserie, nový lak, vnější i vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny modely a druhy aut,

NEW AGAIN
PTY LTD.

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE
tel.: 99 2595

VELIKONOCE

Odchod zimy a příchod jara oslavovaly masopustní obřady už v dávné minulosti. Nejstarší zmínky o nich sahají do 13. století. Po dlouhém vývoji se z masopustu stala lidová zábava, po níž následoval půst trvající šest týdnů před velikonoční nedělí. Každá postní neděle je pojmenována a vrcholí Květnou. Poslední neděle Smrtná a Květná splývají v jediný celek, v symbolické vynášení smrti, která znamenala nepohodu, nemoci a zimu. Vynášení smrti je nejstarší jarní obřad v českém lidovém zvykosloví. V podstatě to byl panák ze slameného došku, oblečený do ženských nebo mužských šatů, zdobený hluchými předměty, jako například skořápkami vyfouknutých vajec - vejdučky, prázdnými ulitami a pod. "Smrt" byla nesena přes celou vesnici k rybníku nebo k potoku a hozením do vody utopena, nebo na břehu spálena.

Obřadem Květné neděle byly také obchůzky s "litem" - létem. "Lito" byl rašící proutek chvoje nebo jvy, bohatě ozdobený vejdučkami, pentlemi, řetězy a barevnými papírky. Symbolizoval rodící se život v pučích přírody. Následuje pondělí a úterý velikonoční se zvláštními obyčejem "pomlázkou". Pomlázkou nebo "žilou" se nazývaly mladé vrbové pruty stočené nebo spletené a ozdobené stuhou.

Pomlázka v sobě nese sílu a přenáší ji. Měla tedy význam "pomlázovací". Děvčata za toto "omlazení" platila chlapcům dárkem - barevnými vejci, nejčastěji malovanými na červenou. K velikonočním obřadům nesmělo chybět nakynuté pečivo, mazance a jídáši.

(Česká ročenka)

GALERIE DĚTSKÉ DUŠE

Před ukončením mého pracovního pobytu v Sydney jsem měl příležitost přečíst si Australské listy, v nichž Bořek Šindler reaguje na moji přednášku uspořádanou 19. 2. 1993 Společnosti pro vědy a umění v Sydney na Universitě NSW.

Těší mne tato odezva, která významně doplňuje náměty mně adresované v průběhu mého poznávání speciální edukace v Austrálii. Přiznám se, že mne nečekaně a mile překvapilo plné pochopení věci, se kterými jsem přijel, a také zájem o navržené projekty. A to jak mezi krajany - na i po přednášce - tak i mezi odborníky profesionálně přímo spjatými se speciální výchovou. S těmi jsem měl možnost se setkat v průběhu měsíční stáže trpělivě prosazované a precizně připravené paní Heather J. Martin - Fiala, poradkyní ve speciální edukaci na NSW ministerstvu školství.

Problematika postižených dětí v České republice není jednoduchá (ve Slovenské republice jakbysmet). O integraci se totiž v našem státě mluví a mluví, ale prakticky se děje velmi málo. Brání tomu mimo jiné zakořeněná nenormální existence dvou, rozdílných, vzájemně takřka nepropojených a proto neprostupných systémů speciálního a "normálního" vzdělávání. K čemu to vedlo a vede, netřeba dodávat.

Vědom si této ne zrovna povzbuzující reality jsem uvítal pozvání do Sydney, které přišlo právě v době, kdy jsem prosazoval a nakonec založil nový studijní obor na brněnské universitě. Způsoby řešení speciální edukace v Austrálii mne zajímaly i jako zástupce Společnosti Dětského centra Masarykovy university sdružující pedagogy z MU, specialisty v různých oborech a rodiče postižených dětí. Moji snahou, stejně jako úsilím mých kolegů z oddělení speciální pedagogiky a Společnosti DC MU, je napomoci vyvrátit pochybené, vžitě představy o tzv. defektivitě. Optimálním řešením by byl vznik pracoviště při universitě, které by se zabývalo produkcí programů na "early intervention" (včasný zásah, když se porucha projeví) a na integraci. Tato koncepce námi nazývaného Dětského centra, zaměřená přímo na rodinu a hlavně na vysokoškolskou přípravu mladých učitelů, byla představena na přednášce a následně potom konfrontována australskou zkušeností.

Seznámil jsem se s činností čtrnácti školských zařízení provozujících různou formou stupeň integrace. Pro moji zkušenost je výstižné pojmenování - příjemný šok. Austrálie nám v mnohém může být vskutku příkladem. Vděk patří všem, kteří mi dali nahlédnout do možných řešení naší situace. Zvláštní pozornost si zaslouží Macquarie University Special Education Centre, jehož koncepce je velmi podobná našemu záměru. Možnost vyjednávání o vzájemné spolupráci mezi oběma universitami, zahájená rozhovorem s ředitelem M.U.S.E.C., prof. Kevin Wheldall, je jedno z mnoha dobrých znamení, kterých se mi tu dostalo.

Také Váš návrh, pane Šindlere, patří k nim. Tehdy na přednášce předvedený film je nejen vzácnou galerií krásných dětských kreseb zrcadlících bohatý vnitřní citový svět "dětí z ústavů", ale především brilantní ukázkou a přesvědčivým dokladem toho, jak lze naložit s jedinečným a neopakovatelným uzlíčkem předpokladů, vloh a schopností, se kterými se každý z nás na svoji životní pouť vydává. Tuto galerii zaznamenanou na celuloidovém pásku lze skutečně převést do skutečné galerie.

Děkuji za Váš postřeh a zveřejnění faktů, že máme co nabídnout. Dovednost dětských rukou a srdcí odněkud ze střední Evropy byla již mnohokrát proslavena v činech starších generací. Také bych se nedivil, kdyby dobře zorganizovaná výstava dětského umění upozornila znovu na tvůrčí sílu národa ze stále se zmenšující země - a problém handicapu prozářila zcela vlastním pohledem.

Dr. Miroslav Macháček
Předseda Společnosti Dětského centra MU
Oddělení spec. pedagogiky
Pedagogické fakulty
Masarykovy University
Poříčí 31
603 00 Brno

Nad dopisy čtenářů

Vážená paní redaktorko,

jinak roztomilý článek o staroměstském orloji (Listy č. 19) mě okamžitě popudil a to i zde mezi krajany tak častým zaměňováním jmen Matěja Matouš. Z opomenutí označení "sv." před jmény v článku zobrazených apoštolů usuzuji, že tato zobrazení byla převzata ještě v "totalitních" pramenů. Z doby, kdy všeobecné vzdělání bylo postupně nahrazováno směsicí marxistických pouček a zaklínadel.

Předtím býval rozdíl mezi jmény Matěj a Matouš u nás všeobecně znám.

Sv. Matěj, plněji Matyaš (něm. a ang. MATTHIAS) je jménem apoštola (věrozvěsta, hlasatele víry) jenž nahradil Jidáše (Judu) Iškariotského, mezi původními "dvanácti", po smrti Kristově.

Naproti tomu sv. Matouš (něm. Matthäus, angl. MATTHEW) je jménem celníka, jehož Kristus povolal (coby osmého) mezi původních "dvanáct" (apoštolů) a jenž je také jedním ze čtyř evangelistů (pisatelů evangelia, jež tvoří podstatnou část Nového zákona).

Také nazývání sv. Jakuba "mladším" naznačuje bytí Jakuba "staršího" a jejich (otec - syn?) příbuzenský vztah. Ve skutečnosti, apoštol sv. Jakub "Menší", syn Alfeův, nebyl příbuzným sv. Jakuba "Většího", syna Zebedea a také apoštola. Je vůbec zajímavé, že právě dva z původních "dvanácti", a to sv. Jakub "Větší" a sv. Matouš, na pražském orloji chybí (jsou tam nahrazeni sv. Pavlem a sv. Barnabášem), zatímco nahrazení sv. Jidáše, sv. Matějem tamtéž by nemělo překvapit.

Jestliže překvapuje nesporně novodobý výraz tváří zobrazených světců, tak vysvětlení je nasnadě. Jsou totiž všichni dílem Vojtěcha Suchardy, z roku 1948, kdy nahradily válkou zničené sošky E. Veselého, z roku 1864.

Podobně kalendářní deska orloje od Josefa Mánesa, z roku 1865, byla roku 1885 snesena a uložena v Muzeu hl. města Prahy. Její dnešní napodobenina je z roku 1962, od B. Čily. A tato nahradila také roku 1945 zničenou původní napodobeninu, od E. Lišky.

Také "someone by the name of Jan Táborský" orloj nezdokonalil. Jan Táborský z Klovské Hory byl totiž písařem, za jehož správcovství byl orloj

opraven Václavem Tobiašem, v letech 1553 - 60. Dále pak, mezi roky 1692 - 1787 a opět v devatenáctém století, orloj nepracoval. Snad ale nejzajímavější je, že až do půlnoci, na Nový rok 1912, orloj ukazoval "střední čas pražský", neboť jeho chod byl seřizován dle k tomu vedle zřízenými (za Táborského) slunečními hodinami. Od Nového roku 1912 orloj ukazuje středoevropský čas, potom co byl posunut 2 minuty a osm vteřin kupředu.

Také zajímavý byl způsob označování pravého poledne v Praze dělem, od kterého se upustilo až roku 1926, ale to již nemá se staroměstským orlojem co dělat.

Blahopřeji vám k nápadu zveřejňovat zajímavosti z vlasti anglicky a aniž bych byl schopen odpovědět na otázku, čím byl orloj mazán před 500ti lety, zůstávám

s přátelským pozdravem
dr. Karel Slaviček

Vážená paní šéfredaktorko,

dva čtenáři, jejichž mínění si velmi vážím, mně vytkli, že v článku "Porazený únor ?" v únorovém čísle jsem postavil jméno Jaroslava Seiferta vedle dvou komunistických básníků - Nezvala a Drdy, bylo to prý nemístné.

Jako mladičský student jsem odcházel do exilu s miniaturním kufříkem, kde kromě dvou zásobních košíků byla i Seifertova sbírka "Osm dní". Tam v několika básních Seifert vyznává lásku a obdiv zemřelému Masarykovi, v září 1937. "To kalné ráno, to si pamatuji, mé dítě...". Byly to verše proscibované Němci i bolševiky. T. G. M. byl na indexech obou.

Seifert, pokud vím, v padesátých letech popravu Mileny Horákové dovedl přecházet mlčením a nepamatuji se, že bych byl od něho slyšel protest proti násilnostem, které se po Únoru staly v naší zemi běžnými. K Masarykovi se, myslím, nepřiznal po roce 1948 už nikdy a v jeho memoárech není ani zmínky o "Osmi dnech". Jakoby by nikdy nebyly bývaly napsány, čteny a obdivovány.

O tom, jak se měl chovat český

básek v letech po roce 1948 snad jednou budou s větším odstupem uvažovat příští generace. Doznejme s Havlem, že jsme všichni poznamenaní jakýmsi stupněm kolaborace, a je tragické, že velcí české literatury v čele s Nezvalem objímali stalinismus. Ale přece jen jsem asi pochybil, když jsem uvedl jméno Seifertovo vedle Drdy.

Bořek Šindler

COUNTRY CLUB

vás zve:

17. dubna v sobotu v 19 hod

Aprilová zábava

hraje: kapela Vojty Ciny

vstupné : \$4.- \$6.-

8. dubna v sobotu v 19 hodin

"Maminčin večer"

hraje: Klubová kapela

taneční sólo sl. Brichtová

vstupné : \$4.- \$6.-

Všechny maminky zveme v neděli na tradiční oběd do klubu, kde se jako každou sobotu a neděli podávají tradiční česká jídla.

Dobrou zábavu vám přeje
vedení Klubu

**"THE SEWING MACHINE
MAN"**

opravy a prodej nových i starších
šicích strojů a "overloků",
domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro
západní Sydney od Parramatty po
Mount Victoria v Blue Mountains

JIRI ŠVEHLA

23 Bunbinla Ave

Mount Riverview 2774

tel : (047) 39 14 70

Rozhovor

S

dr. Josefem Tomešem

Při hledání informací o Ottově Naučném slovníku, jsme se obrátili o pomoc do Prahy, kde pan Pavel Tichon byl tak laskav a požádal našim jménem dr. Josefa Tomeše z bývalého encyklopedického ústavu o rozhovor. Následující článek je zkráceným přepisem magnetofonového záznamu.

Dovolují si v tomto improvizovaném projevu pozdravit krajany v Austrálii od českých encyklopedistů a od dnes již bohužel zrušeného Encyklopedického ústavu Československé akademie věd. Chci krajanům popřát hodně zdraví a poděkovat jim za přímo vlastenecký entuziasmus s nímž se věnují tak významnému artefaktu národní kultury jakým je Ottův slovník naučný. Je to dílo opravdu vzácné a významné v národní kultuře. Prakticky srovnatelné třeba s Národním divadlem, i když v jiné dimenzi. Je to pomník českého vědění, národních snah a vlastně i české velikosti koncem minulého století. V letech 1888, kdy začal Ottův slovník naučný vycházet, se vlastně český národ ocitl na prahu svého všestranného hospodářského, kulturního i politického rozvoje, který potom vyvrcholil v posledních desetiletích před první světovou válkou. Psala do něj řada vynikajících českých vědců, publicistů, literátů, spisovatelů, jak ostatně v posledním díle slovníku je možné v seznamu spolupracovníků zjistit. Takže jména jako třeba Josef Pekař, jeden z nejvýznamnějších národních historiků, nebo generace obou dvou Kaprasů. Prof. Kapras starší, zakladatel pedagogické psychologie, prof. Jan Kapras, později známý právní historik a posléze ministr školství. Mohli bychom jmenovat třeba prof. Studničku, který po určitou dobu stál v čele hlavní redakce Ottova slovníku naučného, byl významný matematik a řadu dalších a dalších jmen. Připomínám i jména osob, které nevstupují zrovna v široké národní povědomí, ale které reprezentují ono badatelské nadšení různých vlastivědných pracovníků regionálních, kteří do Ottova slovníku zaznamenali zeměpisnou i historickou charakteristiku prakticky každé obce v českých zemích, takže dnešní badatel si může najít u každého významnějšího místa v Čechách nejen jeho dobovou, a dnes už samozřejmě dávno neplatící charakteristiku, z hlediska zeměpisu hospodářského i

politického atd., ale jeho dosud platnou, i když zřejmě o nějaké desetiletí už vyžadující aktualizaci, charakteristiku historickou. Může si také najít dějiny té určité obce, toho určitého města, někdy stručné a někdy velmi podrobné. V této souvislosti je třeba vzdát hold vynikajícímu českému genealogovi, historikovi, místopisci prof. Augustu Sedláčkovi, středoškolskému profesoru, který postavil české historické vědě a sobě samotnému veliký pomník ve svém obrovitém monumentálním díle O hradech, zámcích a tvrzích české země, ve svém Historickém místopisu království českého i řadě dalších knih, ale současně také ve stovkách historickomístopisných a genealogických hesel v Ottově slovníku naučném.

To znamená hesel, v nichž podal historii menších i větších míst království českého a historii zároveň významných českých šlechtických rodů. Řada hesel Ottova slovníku naučného je vlatně původními studiemi a svým rozsahem kolikrát i malými knížkami. Ostatně některá hesla vyšla z tohoto slovníku samostatně jako separáty, například heslo František Palacký z pera Josefa Pekaře.

Existují ovšem nejen hesla českých velikanů v tom to rozsahu, ale můžete si nalistovat třeba heslo Emanuel Kant nebo Friedrich Schiller a zjistíte, že by také vydalo na malou knížku. Takže to jsou takové základní zajímavosti na okraj historie Ottova slovníku naučného. Nakladatel Jan Otto si tímto dílem nesporně postavil nehynoucí pomník v české historii, protože Ottův slovník naučný, jako výraz určitého dobového národního sebevědomí, národní hrdosti, měl své významné důsledky politické a politicko-reprezentační, z hlediska tehdejší situace národa. Bylo by dobré, abychom s odstupem let uvažovali i my dnes v nové naší politické situaci o vytvoření nějaké nové, velké, české encyklopedie, protože od té doby, nikdy velká česká encyklopedie srovnatelná s Ottovým slovníkem naučným nevznikla.

Dnes by asi těžko některý nakladatel nebo nakladatelský dům, mohl vydat i z finančních důvodů tak rozsáhlou encyklopedii, protože to není rozhodně maličkost, i Jan Otto, což je poměrně málo známa skutečnost, se vydáváním tohoto slovníku finančně zatížil, přesto, že jeho nakladatelství bylo nejvýznamnější, nejrenomovanější české nakladatelství minulého století a prvních desetiletí tohoto století.

Jan Otto měl to štěstí, že celý tento čas velikosti svého nakladatelství prožil. Dožil se i vydání konce slovníku naučného. Zemřel v roce 1916, ale jeho potomkům se již bohužel nepodařilo nakladatelství v této výši udržet. Ve dvacátých letech dochází v nakladatelství ke krizi a k velikým finančním problémům, které se majitelé snažili vyřešit vydáváním

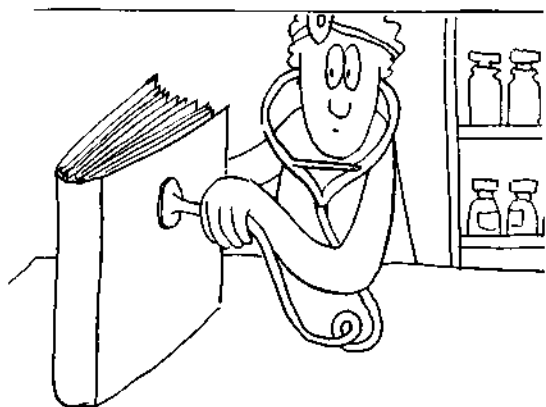
dotatků k Ottovu slovníku naučnému, tak zvaný Ottův slovník naučný nové doby. Ten vycházel v letech 1930 až 1943, ovšem v polovině vydávání těchto dotatků vydavatelství finančně zcela zkolabovalo a zaniklo. Proto také zhruba od šestého či sedmého dílu tohoto Ottova slovníku naučného nové doby jeho vydávání převzalo agrární nakladatelství Novina.

To vydávalo další díly až do doby německé okupace, kdy v roce 1943 vyšel poslední dvanáctý díl, ve kterém se do značné míry již ve výběru hesel projevovala německá censura. Tehdy redakce jak z důvodů vnějších cenzurních a autocenzurních ohledů, tak i z nedostatku papíru, se rozhodla po dobu války, vydávání slovníku zastavit. Nicméně přišly úplně nové politické poměry, nakladatelství Novina v roce 1945 zaniklo, jeho domy a zařízení převzala Komunistická strana, která tam zřídila redakci Rudého práva.

Rukopis Ottova slovníku naučného podle různých, neověřených zpráv, které se mi podařilo u některých pamětníků zachytit, byl snad dokonce omylem zlikvidován s nějakou aktivistickou kolaborační literaturou, podle jiných byl zachován, ale s vydáním se tak dlouho otálelo, až přišel rok 48 a pak už z politických důvodů nebylo možno ve slovníku, v té linii a v tom stylu v jakém byl vydáván, pokračovat. Tudíž už nikdy ani pro badatelské účely, což je konec konců škoda, ani pro nějaké vnitřní encyklopedické účely, se nepodařilo ty poslední díly Slovníku nové doby vydat a tak vlastně zůstal torzem.

Jsem velmi rád, že pár let po kulatém výročí počátku vydávání Ottova slovníku naučného (1888-1988) dokonce z takové dálky je o něj zájem. Já sám jsem velkým obdivovatelem tohoto díla, mám ho léta ve své knihovně a byl bych rád, kdyby tento kulturní trend, který vidíme u krajanů v Austrálii, byl i nadále kultivován, a kdyby tento náš vzájemný dialog přes mnoho moří a tisíce kilometrů mohl i budoucnosti pokračovat.

Jana Reichová

DORTÍČKY

Jan Plavec

Nový školní rok nám tu sotva začal a rodičovské sdružení (maminky) se hned energicky pustilo do vytváření peněžního fondu pro zdárnou výchovu našich drahých ratolestí... bez schválení a zřejmě i vědomí ministerstva školství - tam v Canberrě mají určitě svých starostí dost.

Stydím se trochu. Sám bych v sobě takový elán těžko hledal. Jako první akci zorganizovaly svůj oblíbený "Cake Stall". Samy to vše naplánovaly, ze svého nakoupily suroviny a samy to vše doma upekly. Zlaté jejich ruce! Ve školním věstníku se poté objevila stručná zpráva: "Cake Stall, Franklin Evaporators, Noon", zajímavé místo - sušárna jablek! V ní se jich už pár miliónů vypařilo, asi počítají s tím, že se tam lidé lehčeji rozloučí s penězi. Proč ale v poledne - trochu podivný čas na prodávání sladkostí - před obědem? (to by mě máma hnala!). Nu co, dnes jsem již dospělý a tak si mohu dělat co chci. Téměř! Ono s těmi sladkostmi je to v Austrálii trochu ošemetné. Není to totiž chlapecké. "Macho" Australan má být viděn se stejkem a pivem v ruce (při nejhorším s pivem a cigaretou). Jedu tudíž zadem, okolo řeky, podél ohrady s dřívím do peci sušáren. Mohu tak kdykoliv předstírat, že kontroluji co dělají ryby - to je tu také v mužské etiketě povoleno (ba co - vyžadováno!) Že řeka čaruje si myslím pro sebe (potichu). Při tom mi ale sliny tečou proudem, už jen z představy těch dobrot. Já jsem hrozně mlsný - přímo kriminál-

ně, co se týče dortů. A také se jako kriminálník teď plížím. Na rohu fabriky jsem se zastavil, opatrně jsem se rozhlédl a pak rychle zahnul do brány. Je tu ticho. ani noha. Sušárna se teprve připravuje k rozjetí sezóny. Kličkuji mezi bednami plnými jablek, tak-tak odolávám klukovskému nutkání po jednom sáhnout, nechci si ale vitamínama kazit chuť na ty dobroty... rychle, kde to je? Nikde však nikdo - mají tu polední přestávku. Co je to za vtip, umístit dobročinný spolek do opuštěné továrny? Několikrát jsem zakroužil po betonové podlaze skladů, prošel jsem všechny tmavé kouty, ze zoufalství nahlédl i do peci. Nikde nic. jen jakési napětí tu visí v tom poledním tichu. Mám pocit, že jsem sledován. Znehybněl jsem - napínám sluch...? Náhle se za mnou ozvalo tiché zacupitání. Bleskurychle jsem se otočil... to jen krysa přeběhla chodbu s ohryzky v zubech. Asi jsem to špatně přečetl...určitě! Kdo by tady chtěl získat nějaké peníze? Zamířil jsem zpátky k bráně, že to vzdávám a tu, v poslední chvíli jsem koutkem oka, na druhé straně nádvoří, v okně šeredné budovy ze šedivých tvárnic zahlédl něco, co mě zarazilo. Zdálo se mě, že se tam v tom špinavém okně pohnula roztrhaná záclona. Je bezvětrí - je to podezřelé! Seskočil jsem z kola a plácnutím do sedla jsem ho poslal stranou. Rozkročil jsem se v prachu nádvoří. U nohou mi leží krátký ostrý stín. Přimhouřil jsem oči a zdvihl je k slunci v modré obloze vysoko nad okolními zdmi. Právě poledne! Jdu na to.

Několik kroků, krátké zaváhání a vkopávám dveře dovnitř... Čekala mě neuvěřitelná scéna. V tmavé místnosti, v oparu cigaretového kouře tam okolo dlouhého stolu sedělo půl tuctu plnotělných postav v ztrnulém pohroužení, jen pootevřená ústa jim chabě pocukávají v mrtvolně bílých tvářích, dle je-mných rysů obličejů to byly zřejmě ženy. Nehybně, nereagující na můj vpád, slastně se usmívající do prázdna - jakoby v narkotickém opojení. Také mě hned napadlo: Drogařky! Opiové doupě v Franklinu! Teprve teď jsem si všiml sedmé postavy. Stála v šeru vedle okna zataženého ušmudlanou záclonou a cudně klopila oči k zasviněné podlaze. V klíně stydlivě schovává buclaté ruce. A já, jak vidím buclaté ruce vím, že šlehačka nemůže být daleko! Upřel jsem na ni

zkoumavý pohled. Nervózně přešlápla z nohy na nohu a provinile zavrtěla špičkou domácí obuvi. Z pod ní vyhřezla růžová Lamingtonka barevně ladící s bambulkou na bačkoře. Došlo mě to. Pohlédl jsem na stůl. Byl pokryt promaštěnými papírovými talířky, bílými lžičkami z plastiku a prázdnými polyesterovými kelímky. Žádný ubrus - drobečky se rozmáčí v loužičkách čaje na umakartu. Ruka připravená u boky vytáhnout peněženku mi klesla. Je tomu tak! Ony ty maminky, ty dortíčky tady samy mezi sebou sežraly! Ony je upekly s takovou láskou a daly do nich tolik kumštu, že jim bylo líto se s nimi rozloučit a tak je tu na místě zkonsumovaly. A aby je někdo náhodou nepřekvapil, postavily u okna hlídku. Pohlédl jsem na ní opět. Olízla si zapařené prsty a rozpačtě se usmívá. Chudinka, zřejmě se klepala strachy jak mě tu pozorovala a ta Lamingtonka se jí v ruce rozpadla. Chňapla poní a zavádila o záclonu - to je prozradilo.

Já jim však odpouštím. Já jim rozumím - kdo to měl vydržet! Jak nevinně ale vypadají a jak jsou mazané! Zašit se sem, kde je za normálních okolností nikdo nemohl nalézt. Kdyby to daly na poštu nebo k holiči, jako to dělají ostatní dobročinné spolky, tak se to rozkrájkalo po vesnici a někdo by mohl chtít něco koupit. No jo, to ale nepočítaly se mnou. Já mám na sladkosti nejen zub, ale i nos - vyčuchal jsem je. A teď dokonce na stole mezi odpadky orgie jsem zahlédl plochý baliček: "Greek Crescent Biscuits" - jediná věc, která nebyla naducaná šlehačkou a tak jim unikla a přečkala ten hodokvas. A já se třesu nedočkavostí jak jedu domů, řidě jednou rukou. Jestli to je na co to vypadá a co si myslím, tak to za tu cestu stálo.

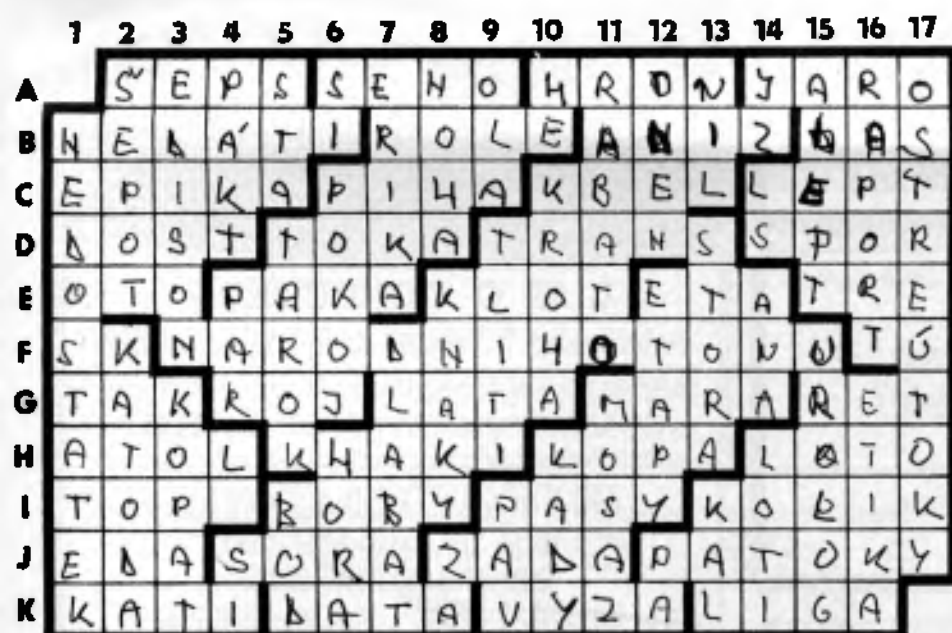
Taky jo! Byly to vanilkové rohlíčky! Na velikonoce? To nevadí, byly dobré. A rodičovské sdružení si tak alespoň vydělalo jeden dolar.

Ony prý ale, jak se dozvídám z nového věstníku, s tím stánkem utržily přes \$ 200! Ony ty pilné maminky to nejen samy upekly a samy snědly - ony si to zřejmě také navzájem mezi sebou i koupily. Dobré to ženy! Co všechno pro ty děti neudělají!

/ komické opeře Dvě vdovy zachytil Smetana zcela jiný svět než v Prodané nevěstě. Francouzský námět opery je umístěn nenásilně do Čech. Celá opera je dílo životního jasu. Po premiéře vzbudila jednak velkou pochvalu, jednak poměrně dost... (1. tajenka) rytýkajcí... (2. tajenka).

HUMOR

VODOROVNĚ: A. Nátěr pod malbu (slangově); usušená tráva; slovenská řeka; roční období. — B. Ponechati si; úloha; spojka; německy „to“. — C. Výpravné básnictví; skvrnka na pokožce; zařízení na vypouštění rybníků; grafická technika. — D. Značně; dámský klobouček; hypnotický stav; pře. — E. Mužské jméno; jihoamerický lodavec; podšívková tkanina; značka elektrických spotřebičů; básnická číslovka. — F. Sportovní zkratka; druhý díl 2. tajenky; citoslovce troubení. — G. Tím způsobem; včelí společenství; květenství; jihoamerický lodavec; část obličeje. — H. Korálový ostrov; olivové šedý; 60 kusů; dětská stolní hra. — I. Buddhistická hrobka; fidičtelné závodní sáně; cestovní průkazy; otázka na počet. — J. Chlapecké jméno; značka plynových spotřebičů; část těla; slivky. — K. Popravčí; údaje; rybá; sezónní sportovní soutěž.

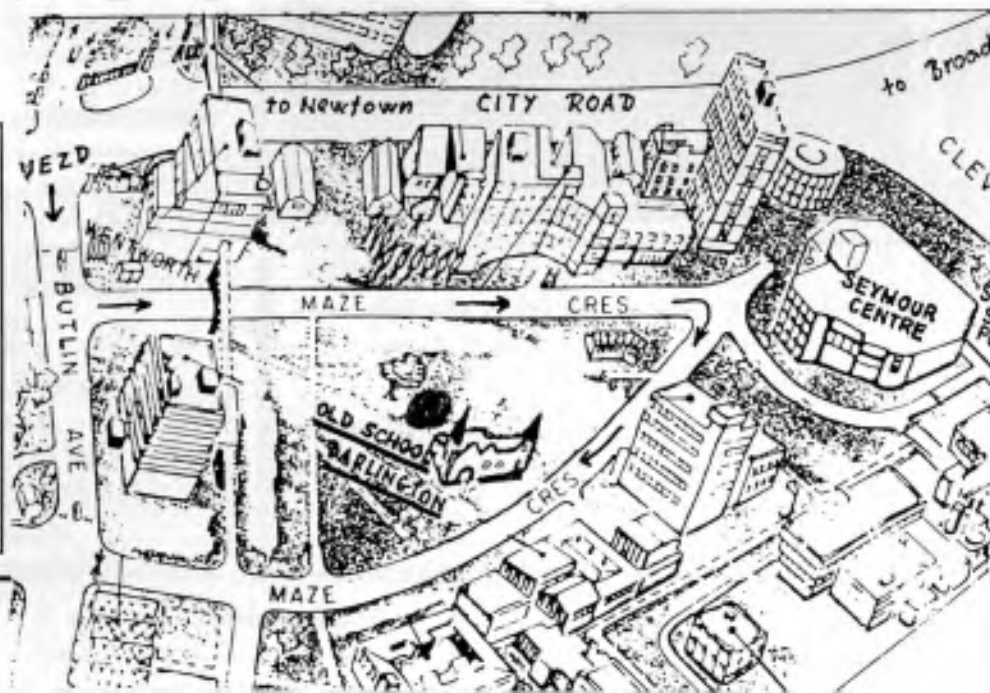
SVISLE: 1. První díl 2. tajenky. — 2. Silně přitlumený hlas; elektroda. — 3. Vynálezce žárovky; hrát fotbal. — 4. Smlouva; dvojice; solmizační slabika; solmizační slabika. — 5. Desetiny tisíce; druh karty; tečka. — 6. Solmizační slabika; obytná místnost; český básník. — 7. Vřesovec; hloubit díllem. — 8. Končetina; uzenice; předložka. — 9. Dívčí jméno; trouchnivětí; kurovltý pták. — 10. Značka helia; náš architekt; kterou cestou (obecně). — 11. Okrajový záhon podél parkových cest; slitina. — 12. Ukazovací zájmeno; úseky; dětský pozdrav. — 13. Africký veletok; stahovací záclona přes celé okno; usazenina. — 14. Inicialy autora knih ze studentského prostředí; inicialy dramatika Stroupežnického; staré vztážené zájmeno; francouzský spisovatel. — 15. Začátečník; druh lékaře. — 16. Hlášení; mravověda. — 17. 1. tajenka.

Pomůcka: 14. Loti.

Večer poesie Jana Nerudy
se koná v Old School
Darlington

v University of Sydney
Newtown City Road, Sydney
(ne jak bylo omylem ohlášeno
v NSW University)

Cestu najdete snadno podle vedlejší
mapky.

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborně vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

CUISINE ART CATERING*Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills Road

WEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINESProdej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?call
VITA KOZAKRepair Crystal
Glass
Exp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 377 Newbridge Road,

Moorebank, NSW 2170

Tel: (61-2) 822 4833 Fax: (61-2) 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Australia

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasY, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

BONDI REMOVALS**FURNITURE REMOVALS****& STORAGE**

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY**INTERSTATE - OVERSEAS****PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14**

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: HABER-PILOT Pty. Limited
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax: (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová
členové redakčního kruhu

Názory redakce se nemusi ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

"Cítíte se sami,
nedaří se vám potkat toho správného partnera ?
Nemusíte proto jet do Čech nebo na Slovensko.

PACIFIC RENDEZVOUS,

International Intraduction Agency
vám pomůže.

Bez jakéhokoliv poplatku můžete získat adresu společníka,
který bude vyhovovat vašim představám.

Požadavky a vaše základní osobní údaje zasílejte na adresu:

P.O.BOX 7817

Bundall - Gold Coast QLD 4217

Kvalifikovaná masérka

nabízí odbornou masáž,

která může pomoci

při problémech s páteří (krční, hrudní a bederní),
namožených svalch, potížích s lymfatickým
systémem,

častými záněty dutin a pod.

Volejte Helen (02) 622 1712

AVRO film
video**ZAJISTÍ :**

Video záznamy všeho druhu,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video

12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586

• interstate • overseas
• domestic • office
• packing • storage
• free quotes • free advice
• phone controled trucks • worldwide insurance
A.E.N.F. Transport Pty Ltd 109 Blair Str.
North Bondi NSW
HOVORIME ČESKY A SLOVENSKY
FAX : 550 26 14

AIR CARGO SERVICE

dopravíme letecky a
spolehlivě zásilky
do mnoha míst Evropy
za velmi výhodné ceny
Informace: (02) 570 6327
Fax: : (02) 580 0255

L. & T. Martin Pty Ltd.
HURSTVILLE NSW 2220

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

Stát _____

P. Code _____

Tel. _____

Vystříhnete a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145

Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1993.....
Celý rok 1993.....

\$15.60

\$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZARÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street

CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA

Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price